

Către **Tribunalul București – Secția a V-a Civilă**

Ref. Dosar nr. **9819/3/2022**

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnata **NĂSTASE Daniela,**

denumită în continuare și
„**Reclamanta**”, reprezentată convențional de S.C.A. Toma și Asociații, cu sediul profesional în București, str. Lanțului nr. 1, sector 5, prin av. Claudiu – Mihai Toma, e-mail claudiu.toma@toma-asociatii.ro,

în contradictoriu cu

OPRIȘ Andra – Lavinia,

OPRIȘ Vladimir - Codruț,

ARDELEAN Florica – Lucia,

denumiți în continuare „**Pârâți**”, formulăm

APEL

Împotriva următoarelor hotărâri pronunțate de Tribunalul București – Secția a V-a Civilă în Dosarul nr. 9818/3/2022:

- Încheierii din 07.10.2022 (*prin care s-a respins solicitarea atașării dosarului penal*);
- Sentinței Civile nr. 1612 pronunțată la 21.10.2022,

prin care solicităm **schimbarea** în tot a acestora în sensul:

- i. admiterii acțiunii în declararea simulației Contractului de vânzare – cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 139 / 29.01.2002 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu (denumit în continuare și „**Contractul**”), prin care **CERNĂȘOV Tamara** a transferat proprietatea imobilul situat în București, sector 1, str. Cristian Tell nr. 15, compus din teren având număr cadastral 218282 (*având o suprafață în acte 402 m² și măsurată 349 m²*) și construcție având număr cadastral 218282-C1 (*având o suprafață construită desfășurată de 652,79 m²*) – denumit în continuare „**Imobilul**” – către defunctul **OPRIȘ Paul** (moștenit ulterior de către Pârâți), și declararea Contractului ca simulat (nereal);
- ii. admiterii acțiunii în revendicare, și obligarea intimaților-pârâți **OPRIȘ Andra – Lavinia** și **OPRIȘ Vladimir - Codruț**, să îmi lase în deplină proprietate și liniștită posesie **Imobilul** (astfel cum este definit mai sus);
- iii. obligării intimaților-pârâți la plata cheltuielilor de judecată (*taxa judiciară de timbru achitată în fond și în apel*).

MOTIVE

I. Expunere sintetică a motivelor de apel

1. Instanța de fond a pornit de la o expunere a instituției simulației, însă, prin concluzia pe care a tras-o, practic, a adăugat la lege și a pronunțat o sentință vădit nefondată.
2. Raționamentul instanței de fond este următorul:
  - a. Pe de o parte, (doar) pentru a fi condamnați soții Năstase pentru mită, un act poate fi considerat simulat, nereal; în caz contrar, nu puteam primi "mită" îmbunătățiri la imobilul lui Paul Opreș!
  - b. Pe de altă parte, această simulație funcționează doar când este convenabilă Parchetului / instanței penale pentru a fi soții Năstase condamnați; când solicităm declararea simulației în contradictoriu cu succesorii lui Paul Opreș, aflăm că a exista un "CONTEXT" în care „a fost necesar” să se considere acel act nereal, însă că în rest, "în plan civil" (!) acel act este perfect real!
  - c. Cu alte cuvinte, am fost condamnată împreună cu soțul meu că am fi primit mită îmbunătățiri la un Imobil - care în realitate nu este al nostru (!) - într-un anumit "CONTEXT", doar pentru că "ne-am fi comportat ca niște proprietari" (și chiar dacă Imobilul nu este al nostru, în "context", trebuia să fim condamnați!).
3. Nu pot însă exista realități (și universuri) paralele, guvernate de legi diferite:
  - Fie Imobilul, în baza aceluiași probe avute în vedere de instanța penală, a rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV (unde a primit îmbunătățiri ilicite care au fost confiscate de statul român) și este moștenit de mine, Daniela Năstase, și atunci se impune admiterea acțiunii;
  - Fie Imobilul a fost de la început al lui Paul OPRIȘ (și a rămas succesiorilor), iar instanța civilă susține o concluzie diferită de instanța penală, analizând exact aceleași probe, care implică faptul că atât eu cât și soțul meu am fost condamnați pe nedrept - întrucât NU puteam primi "mită" îmbunătățiri la un Imobil care nu ne aparține și nu ne-ar fi aparținut;
4. Ulterior, instanța de fond a reținut, ca și concluzie a analizei sale, că, „și dacă a existat o simulație, scopul acesteia a fost vădit ilicit, iar interesul fraudat a fost unul de ordine publică (sustragerea de la răspunderea penală, împiedicarea cercetării unei infracțiuni), astfel că nu poate produce efecte actul „secret” (respectiv că imobilul nu a ieșit din patrimoniul Tamarei Cernășov), impunându-se menținerea aparenței create prin actul public”.
5. Ceea ce instanța de fond a făcut a fost, de fapt, să îi pedepsească din nou pe soții Năstase, suplimentar față de instanța penală, prin a decide, peste lege, că aceștia nu ar avea dreptul la dreptul lor de proprietate asupra Imobilului: „(...) chiar dacă s-ar reține că decizia penală nr. 1/06.01.2014 le este opozabilă părților, iar aceștia nu au făcut dovada contrară celor reținute, tribunalul subliniază că (...) de esența simulației este **acel acord simulatoriu prin care părțile urmăresc**

un scop ce poate fi perfect licit (...) sau unul prin care se urmărește ocolirea unor dispoziții legale ce instituie norme imperative (...), caz în care interesul fraudat poate fi unul de ordine publică și care, din perspectiva părților, chiar ca și sancțiune, impune menținerea aparenței create prin actul public (subl. ns.)”.

6. Practic, **instanța de fond a aplicat o nouă pedeapsă pentru o faptă pentru care soții Năstase au executat deja pedeapsa dispusă de instanța penală**, prin Decizia nr. 1/06.01.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dată în dosarul nr. 1919/1/2013.
7. Pe lângă faptul că instanța de fond nu poate adăuga la lege atunci când emite o hotărâre, fiind obligată să își întemeieze hotărârile pe legislația în vigoare, raționamentul instanței de fond este, oricum, greșit.
8. În speța de față, cea care a încheiat acordul simulatoriu nu este apelanta-reclamantă Năstase Daniela, așa cum în mod greșit reține instanța de fond! Este vânzătoarea Cernășov Tamara. Scopul simulației făcute de Cernășov Tamara nu a fost sustragerea de la urmărirea penală, adică împiedicarea răspunderii pentru infracțiunea de luare de mită și ascunderea averii reale. Aceasta pentru că (i) la momentul încheierii actului nu era în nici discuție nicio îmbunătățire la Imobil (ii) nu Cernășov Tamara a fost cea judecată pentru fapta de luare de mită în formă continuată, (iii) nu Cernășov Tamara a fost condamnată pentru săvârșirea acestei fapte prin Decizia nr. 1/06.01.2014.
9. Succesiunea în timp a evenimentelor și înscrisurilor este următoarea:
  - a. **Testamentul** prin care Cernășov Tamara a desemnat-o legatară universală pe Năstase Daniela datează din **01.11.1999**.
  - b. Momentul la care Imobilul a intrat în proprietatea lui Cernășov Tamara este **10.09.2001**.
  - c. **Actul simulat**, oficial, adică contractul de vânzare-cumpărare a Imobilului, încheiat între **Cernășov Tamara** și Opriș Paul, s-a încheiat la **29.01.2002**.
  - d. **Lucrările** executate asupra Imobilului, prin care soții Năstase au luat **mită** în formă continuată, au fost executate în perioada **2002-2004**.
  - e. La **15.04.2005** Tamara Cernășov **a decedat**.
10. Nu soții Năstase sunt cei care au simulat actul, ci Cernășov Tamara. Conform decizie penale definitiv pronunțate în dosarul penal nr. 1919/1/2013, soții Năstase doar s-au folosit, de situația juridică aparentă a Imobilului.
11. Soții Năstase sunt cei care au fost judecați și condamnați pentru fapta de luare de mită la pedeapsa cu închisoare (cu executare, respectiv cu suspendare) și au achitat, fiecare, un prejudiciu în valoare 912.152 RON, adică un prejudiciu total de în valoare de 1.824.303,72 RON (18.243.037.290,81 ROL), sumă reprezentând contravaloarea îmbunătățirilor la Imobil (suma primită cu titlu de mită conform hotărârii penale).
12. Contrar soluției date de Tribunalul București, **soții Năstase nu pot, prin acțiunea prin care își revendică un drept de proprietate, să fie sancționați a doua oară pentru o faptă pentru care deja au fost sancționați și au plătit**. Oricum, în niciun caz, **soții Năstase nu pot fi sancționați prin lipsirea lor abuzivă de dreptul de proprietate asupra Imobilului**.

13. Instanța de fond, a decis să sancționeze a **doua oară**, elementele materiale reținute de instanța penală în sarcina soților Năstase, conchizând că, **”din perspectiva” părților, chiar ca și sancțiune, se impune menținerea aparenței create prin actul public.**

14. Tribunalul București a reținut în mod just următoarele:

- a. Întrucât în primă instanță în dosarul penal se dispusesese achitarea pentru fapta de primire de foloase necuvenite reprezentând contravaloarea unor lucrări de construcții și renovare executate la Imobil, **ÎCCJ a statuat că analiza soluției de achitare în privința acestui act material va trebui să poarte în principal asupra calității de proprietar al Imobilului și beneficiar al lucrărilor. De asemenea, instanța penală a reținut că probatoriul administrat în cauză a demonstrat în esență că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul lui Paul Opreș a fost una simulată, nereală și că inculpații Năstase s-au comportat în fapt ca adevărații proprietari ai acestui Imobil.**
- b. ÎCCJ a expus pe larg considerentele pentru care a ajuns la concluzia că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul lui Paul Opreș a fost una **simulată nereală.**
- c. ÎCCJ a reținut că **implicarea patrimonială a soților Năstase în lucrările la Imobil dovedește că în fapt acesta le aparține** (în condițiile în care inculpata Năstase Daniela fusese desemnată de Tamara Cernășov, prin testament, legatară universală).
- d. ÎCCJ a reținut că nu simpla implicare a familiei Năstase în lucrările de renovare a Imobilului, ci **maniera în care aceasta s-a făcut a condus la perceperea inculpaților Năstase ca fiind adevărații beneficiari ai lucrărilor executate**, ceea ce pune în discuție realitatea operațiunii de vânzare-cumpărare a Imobilului între Tamara Cernășov și Paul Opreș.
- e. În condițiile unei operațiuni juridice simulate, poate exista și situația în care ceea ce este schimbat prin contraînscris față de actul juridic aparent este **însăși natura actului juridic încheiat între părți**, deghizarea acestui act putând fi totală. Actul secret este cel care conține manifestarea de voință adevărată, menită să producă integral efectele juridice în vederea cărora a fost emisă. Cu alte cuvinte, el trebuie să contrazică actul public, să înlăture ori să modifice total sau parțial, efectele pe care ar trebui să le producă cel din urmă, **nu este însă esențială existența unei stipulații exprese în acest sens.**
- f. De asemenea, **tribunalul reține că înțelesul noțiunii de „act secret”, în cazul simulației, este de „negotium juris” – convenție între părți, iar nu de „instrumentul probationis” – act/ înscris doveditor, opinia doctrinei fiind în același sens. Din punct de vedere al formei, consemnarea actului secret într-un înscris (instrumentul) nu este necesară, fiind suficientă încheierea sa (ca negotium) conform principiului consensualismului, pentru că redactarea unui înscris care să constate actul real (negotium) poate avea loc numai atunci când se urmărește preconstituirea unui mijloc de probă, existența înscrisului secret nefiind de esența simulației.**

- g. Este adevărat că prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 s-a reținut că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul lui Paul Opriș a fost una simulată.
- h. Chiar dacă s-ar reține că decizia penală nr. 1/06.01.2014 le este opozabilă părților, iar aceștia nu au făcut dovada contrară celor reținute (...).

15. Argumentele greșite care au condus la emiterea raționamentului fals potrivit căruia **soții Năstase trebuie să fie sancționați pentru încheierea actului simulatoriu prin privarea/ lipsirea de dreptul lor de proprietate asupra Imobilului** (soluția dată de instanța de fond, apelată prin prezenta cerere) sunt următoarele:

- a. Reclamanta nu a dovedit existența înțelegerii dintre părțile contractului de vânzare-cumpărare, în sensul că acestea s-au înțeles ca, în realitate, dreptul de proprietate asupra Imobilului să nu iasă din patrimoniul numitei Tamara Cernășov.
- b. Tribunalul constată că părții nu au fost părți în respectivul dosar (faptul că au fost audiați ca martori nu prezintă relevanță), astfel că hotărârea nu este obligatorie pentru aceștia.
- c. Într-adevăr, art. 435 alin. 2 C.p.c. prevede că „Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atâ timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară”. Tribunalul reține însă că cele statuate prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 nu le este opozabil părților, astfel că aceștia nu sunt ținuti să facă dovada contrară, pentru că analiza eventualului caracter simulat al contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 139/29.01.2022 s-a făcut în contextul infracțiunilor de care erau acuzați reclamanta și soțul său, instanța penală stabilind că aceștia au fost adevărații beneficiari ai lucrărilor de construcții și renovare executate la imobilul situat în București, str. Cristian Tell nr. 15, sector 1, care au constituit unul din actele materiale pentru care au fost trimiși în judecată (și în final condamnați). Cu alte cuvinte, instanța penală nu a analizat și nici nu a fost investită să analizeze eventualul caracter simulat al contractului (...) și efectele produse, în plan civil, ci doar dacă reclamanta și soțul acesteia au fost beneficiarii reali ai lucrărilor efectuate, respectiv dacă sunt sau nu întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită (față de probele administrate, reținându-se că aceștia s-au comportat ca adevărați proprietari).
- d. Nimeni nu își poate invoca propria culpă pentru a beneficia de efectele create chiar prin aceea că a fost de rea-credință (respectiv că prin simulație s-a urmărit un scop ilicit).

16. De ce sunt greșite argumentele instanței de fond expuse la punctul anterior?

Întrucât:

- a. Nu contează contextul în care ÎCCJ a făcut analiza. Contează, așa cum a reținut chiar instanța de fond, că **ÎCCJ a statuat că analiza soluției de achitare în privința actului material (al infracțiunii de luare de mită) va trebui să poarte, în principal, asupra calității de proprietar al Imobilului și beneficiar al lucrărilor. De asemenea, instanța penală a reținut că probatoriul administrat în cauză a demonstrat, în esență,**

că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul lui Paul Opriș a fost una simulată, nereală și că inculpații Năstase s-au comportat în fapt ca adevărații proprietari ai acestui Imobil.

- b. Pârâții nu au făcut dovada contrară celor reținute de instanța penală prin decizia nr. 1/06.01.2014, deși erau ținuți să o facă.
  - c. **Prin simulație nu s-a urmărit un scop ilicit!** Simulația nu a fost făcută de soții Năstase, ci de defuncta Cernășov Tamara, care nu are nicio legătură cu infracțiunea de luare de mită în legătură cu Imobilul.
17. Din analiza strict a argumentelor corecte reținute de instanța de fond rezultă următoarea concluzie: **instanța penală a reținut, cu putere de lucru judecat, tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul lui Paul Opriș a fost una simulată, nereală, și că inculpații Năstase s-au comportat în fapt ca adevărații proprietari ai acestui Imobil, iar implicarea patrimonială a soților Năstase în lucrările la Imobil dovedește că în fapt acesta le aparține. Din punct de vedere al formei, consemnarea actului secret într-un înscris (instrumentul) nu este necesară, fiind suficientă încheierea sa (ca negotium) conform principiului consensualismului.**
18. Decizia penală nr. 1/06.01.2014 are putere de lucru judecat cu privire la acest aspect, iar intimații-pârâți nu au făcut dovada contrară celor reținute prin această decizie.
19. Așadar, din simpla coroborare a argumentelor corecte reținute de instanța de fond rezultă că actul public, contractul de vânzare-cumpărare nr. 139/29.01.2002, are un caracter nereal și simulat, consecința fiind faptul că Imobilul nu a ieșit niciodată din proprietatea Tamarei Cernășov. Năstase Daniela fiind legatară universală conform testamentului Tamarei Cernășov, Imobilul a intrat în patrimoniul meu la momentul survenirii decesului acesteia din urmă.
20. Ca atare, titlul deținut de mine (Contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu încheierea nr. 1109/10.09.2001, prin care Tamara Cernășov a dobândit Imobilul), completat cu Certificatul de legatar emis în baza testamentului autentificat cu încheierea nr. 4043/01.11.1999, este preferabil titlului ineficace, Contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu încheierea nr. 139/29.01.2002, completat cu actele de succesiune după Paul Opriș.

II. Situația de fapt

21. La **06.01.2014** Înalta Curte de Casație și Justiție („ÎCCJ”) - Completul de 5 Judecători, prin Decizia nr. 1, a soluționat definitiv Dosarul nr. 1919/1/2013 și a stabilit, printre altele, următorul adevăr judiciar în cauză:
- „... **inculpații Năstase s-au prevalat de situația juridică aparentă a unui imobil care în realitate le aparține (casa din strada Cristian Tell), de care au înțeles să se dezică public pentru a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită (actul material a vizat contravaloarea lucrărilor de renovare a imobilului) și a zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale**” (pag. 207);
  - „**În consecință, implicarea patrimonială a inculpaților Năstase în lucrările la imobilul din strada Cristian Tell, dovedește că în fapt acesta le aparține** (în

condițiile în care inculpata Năstase Daniela fusese desemnată de Tamara Cernășov prin testament legatara universală.” (pag. 157);

- „Dincolo de aspectele deja analizate, care ridică serioase semne de întrebare asupra circumstanțelor în care s-a realizat dobândirea și înstrăinarea imobilului, **caracterul simulat al actului încheiat între Tamara Cernășov și Paul Opris a fost dovedit implicit, prin împrejurări ulterioare și care au vizat circumstanțele în care s-au realizat lucrările de renovare la acest imobil.**” (pag. 156);
  - „**Simplul fapt că există un act autentic de vânzare-cumpărare, ca și împrejurarea că după moartea lui Paul Opris imobilul a intrat în masa succesorală și a fost stăpânit de către moștenitorii acestuia, nu sunt suficiente pentru a proba adevărata stare de fapt. În realitate, din perspectiva legii penale atât actul autentic, cât și împrejurarea (reală sau nu) a posesiei imobilului de către alte persoane decât inculpații Năstase creează doar o prezumție relativă (aparență) în legătură cu beneficiarul lucrărilor de renovare. În acest context nu este de neglijat interesul propriu al moștenitorilor defunctului Paul Opris de a susține că imobilul a aparținut cu adevărat acestuia, chiar dacă situația de fapt este alta, câtă vreme o asemenea conduită le-a adus un avantaj patrimonial (întrucât, în condițiile decesului susnumitului și a declanșării cercetărilor penale în legătură cu acest imobil, de conivență sau nu cu inculpații Năstase, au înțeles să profite de situația „de jure” creată de existența actului autentic și de lipsa de interes a acestora de a o contesta, dată fiind situația în care cei din urmă se aflau).**
22. În baza acestei Decizii penale (1/2011), NĂSTASE Adrian a fost condamnat la 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, b și e Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în forma continuată (pedeapsa fiind executată), iar subsemnata NĂSTASE Daniela am fost condamnată la 3 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită în formă continuată (cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei).
23. Tot în baza Deciziei penale 1/2011 am achitat împreună suma de 1.824.303,72 RON (18.243.037.290,81 ROL), fiecare câte 912.152 RON, sumă reprezentând contravaloarea îmbunătățirilor la Imobil (îmbunătățirile efectuate la Imobil fiind considerate mită primită de „proprietarii reali” și confiscate prin Decizie).
24. În esență, raționamentul instanței penale a fost următorul:
- i. La **10.09.2001 CERNĂȘOV Tamara** a dobândit Imobilul prin Contractul de vânzare autenticat cu Încheierea nr. 1109, emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu de la DUDAȘ Maria, TODAN Adriana și TODAN Ioan;
  - ii. La **29.01.2002 CERNĂȘOV Tamara** printr-un act simulat (nereal) și anume Contractul de vânzare autenticat cu Încheierea nr. 139, emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu, ar fi înstrăinat Imobilul lui **OPRIȘ Paul**; în realitate imobilul ar fi rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV;
  - iii. La **15.04.2005, CERNĂȘOV Tamara** a decedat; ca atare, în lipsa actului simulat (nereal) ar fi devenit aplicabil Testamentul autenticat cu Încheierea 4043 / 01.11.1999 de BNP Marinceș Eugen, conform căruia subsemnata NĂSTASE Daniela este instituită legatară universală;

- iv. În concluzie, instanța penală a **decis** că eu și soțul meu (Adrian NĂSTASE) am fi „proprietarii reali” ai Imobilului;
- v. Introducerea soțului meu în această ecuație nu are absolut niciun fundament juridic, întrucât potrivit Codului Familiei (*în vigoare la acea dată*), art. 31 alin. (1) lit. b): **”Nu sunt bunuri comune, ci bunuri proprii ale fiecărui soț: b) bunurile dobândite în timpul căsătoriei prin moștenire, legat sau donație, afară numai dacă dispunătorul a prevăzut că ele vor fi comune”**.

25. Față de dezlegarea obligatorie dată de instanța penală, rezultă că titlul meu de proprietate asupra Imobilului este constituit din:

- a. Contractul de vânzare – cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 1109/10.09.2001, prin care Tamara CERNĂȘOV a dobândit Imobilul;
- b. Certificatul de moștenitor nr. 59 emis la data de 31.05.2005 de către BNP Marinceș Eugen, în baza testamentului Tamarei CERNĂȘOV autentificat cu Încheierea 4043/01.11.1999 de BNP Marinceș Eugen, prin care se atestă calitatea mea de unic **legatar universal**;
- c. Decizia Penală nr. 1/06.01.2014 pronunțată în D. 1919/1/2013 („**Decizia**”) care statuează:
  - i. Că actul de vânzare încheiat la 29.01.2002 de Tamara CERNĂȘOV cu Paul OPRIȘ prin care Tamara CERNĂȘOV ar fi înstrăinat Imobilul este unul simulat (nereal), realitatea fiind că Imobilul ar fi rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV;
  - ii. Că urmare a succesiunii după Tamara CERNĂȘOV, unde subsemnata sunt unică moștenitoare (*conform testamentului și certificatului de legatar emis în baza acestuia*), aș fi (alături de soțul meu - ?!) adevărata proprietară a Imobilului.

26. La **14.04.2022** prin cererea înregistrată sub numărul de dosar **9819/3/2022** pe rolul Tribunalului București – Secția a V-a Civilă, am formulat în fața instanței civile:

- Acțiune în declararea simulației Contractului de vânzare – cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 139 / 29.01.2002 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu (denumit în continuare și **”Contractul”**), prin care CERNĂȘOV Tamara a transferat proprietatea imobilul situat în București, sector 1, str. Cristian Tell nr. 15, compus din teren având număr cadastral 218282 (având o suprafață în acte 402 m² și măsurată 349 m²) și construcție având număr cadastral 218282-C1 (având o suprafață construită desfășurată de 652,79 m²) – către defunctul OPRIȘ Paul (moștenit ulterior de către intimații-pârâți), solicitând declararea Contractului ca simulat (nereal);
- Acțiune în revendicare, prin care am solicitat instanței să oblige pe OPRIȘ Andra – Lavinia și pe OPRIȘ Vladimir - Codruț să îmi lase în deplină proprietate și liniștită posesie Imobilul;

27. La primul termen din **07.10.2022**, instanța de fond a respins excepția netimbrării și excepția lipsei de interes și a unit cu fondul excepția prescripției dreptului material la acțiune.

28. În privința probatoriului, instanța de fond a respins cererea noastră de atașare a dosarului penal de la ÎCCJ, reținând că *"nu este utilă soluționării cauzei, înscrisurile relevante, invocate de reclamantă, aflându-se deja la dosar."*

29. La **21.10.2022**, prin Sentința Civilă nr. 1612 ("**Sentința**"), Tribunalul București a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune ca neîntemeiată și a respins și cererea de chemare în judecată formulată de subsemnata ca neîntemeiată.

30. În esență, motivarea instanței reținută în Sentință a fost următoarea:

- a. Nu aș fi dovedit existența înțelegerii dintre părțile Contractului, în sensul că acestea s-au înțeles ca, în realitate, dreptul de proprietate asupra Imobilului să nu iasă din patrimoniul numitei Tamara Cernășov (pagina 6, paragraf 3); totodată, instanța a arătat că dovada actului secret trebuia făcută cu respectarea art. 1191 și următoarele Cod civil din 1864;
- b. este adevărat că prin Decizia Penală nr. 1/06.01.2014 (pronunțată de ÎCCJ – Completul de 5 judecători) s-a reținut că tranzacția prin care Tamara Cernășov a vândut Imobilul din str. Cristian Tell lui Paul Opriș (contractul de vânzare – cumpărare autentificat cu [Încheierea] nr. 139 / 29.01.2002) a fost una simulată, nereală, **dar** intimații-pârâți nu au fost părți în respectivul dosar, iar *"cele statuate prin decizia penală nr. 1 / 06.01.2014 nu le este opozabil pârâților"*, astfel că aceștia nu sunt ținuți să facă dovada contrară;
- c. Într-adevăr, art. 435 alin. 2 C.p.c. prevede că *"Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară"*, **însă** analiza **eventualului (!) caracter simulat** al Contractului s-a făcut **"în contextul infracțiunilor de care erau acuzați reclamanta și soțul său"**, instanța penală stabilind că aceștia sunt adevărații beneficiari ai lucrărilor de construcții și renovare executate la Imobil (care au constituit unul din actele materiale pentru care au fost trimiși în judecată și în final condamnați);
- d. instanța penală nu analizat și nici nu a fost investită să analizeze eventualul caracter simulat al Contractului și efectele produse ***în plan civil, ci doar dacă reclamanta și soțul său au fost beneficiarii reali ai lucrărilor efectuate, respectiv dacă sunt întrunite sau nu elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită*** (față de probele administrate, reținându-se că aceștia s-au comportat ca adevărați proprietari);
- e. chiar dacă s-ar reține că decizia penală nr. 1/06.01.2014 le este opozabilă pârâților, iar aceștia nu au făcut dovada contrară celor reținute, tribunalul subliniază că, așa cum s-a reținut atât în doctrină, cât și în jurisprudență, de esența simulației este acel acord simulatoriu prin care părțile urmăresc un scop ce poate fi perfect licit (***caz în care dezvăluirea realității nu produce efecte vătămătoare***) sau unul prin care se urmărește ocolirea unor dispozițiile legale ce instituie norme imperative (***taxe, incapacități speciale de a da sau de a primi, etc.***), caz în care interesul fraudat poate fi unul de ordine publică și care, ***din perspectiva părților, chiar ca și sancțiune***, impune menținerea aparenței create prin actul public;

- f. chiar prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 s-a reținut că „De asemenea, inculpații Năstase s-au prevalat de situația juridică aparentă a unui imobil care în realitate le aparținea (casa din str. Cristian Tell), de care au înțeles să se dezică public pentru a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită (actul material ce a vizat contravaloarea lucrărilor de renovare a imobilului) și a zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale”.
- g. Prin urmare, dacă se reține că hotărârea penală le este opozabilă părților, în mod evident îi este opozabilă și reclamantei (față de aceasta fiind de natură să se impună chiar cu putere de lucru judecat), astfel că tribunalul constată că scopul simulației pretinse de reclamantă a fost unul vădit ilicit, respectiv împiedicarea răspunderii pentru infracțiunea de luare de mită și ascunderea averii reale a numitei Tamara Cernășov (o persoană interpusă, în vârstă de peste 90 ani, reclamanta fiind cea care se ocupa de toate bunurile imobile ale acesteia, așa cum s-a stabilit prin procură autentificată cu nr. 4044/01.11.1999, f. 25 vol. I).
- h. tribunalul reține că, și dacă a existat o simulație, scopul acesteia a fost vădit ilicit, iar interesul fraudat a fost unul de ordine publică (sustragerea de la răspunderea penală, împiedicarea cercetării unei infracțiuni), astfel că nu poate produce efecte actul „secret” (respectiv că Imobilul nu a ieșit din patrimoniul Tamarei Cernășov), impunându-se menținerea aparenței create prin actul public;
- i. tribunalul a respins în final și acțiunea în revendicare cu motivația că, din moment ce a fost respinsă cererea de constare a simulației, soluția se răsfrânge și asupra cererii având ca obiect revendicare, aceasta având un caracter accesoriu – respingerea cererii de constare a simulației semnifică faptul că reclamanta nu are un titlu asupra imobilului.

III. Sentința este vădit nefondată și are o motivație sumară și contradictorie

A. În privința dovedirii simulației

- 31. Cu titlu preliminar, chiar dacă intimații-pârâți nu au fost parte în dosarul penal, **instanța de fond a avut la dispoziție toate înscrisurile** pe care le-a avut la dispoziție și instanța penală (cele având legătură directă cu Imobilul fiind tipărite, iar dosarul penal integral fiind depus la dosarul cauzei pe suport optic).
- 32. Totodată, am solicitat și ne-a fost respinsă ca nefiind utilă **atașarea dosarului penal**.
- 33. Desigur, singurul lucru pe care nu l-a făcut instanța civilă a fost că nu a audiat în mod direct (nemijlocit) martorii din dosarul penal, însă toate probele de la dosarul penal se regăsesc la dosarul cauzei, iar declarațiile nu au fost contestate de către intimații-pârâți.
- 34. Practic, în baza **aceluiași probatoriu** (pe care îl detaliem în anexa 1 la prezentul apel), **instanța penală a considerat că suntem în prezența unui act simulat, nereal, iar instanța civilă ne spune că NU este dovedită simulația (exact în baza aceluiași probe, având la dispoziție și dezlegarea dată de instanța penală)**.
- 35. Totodată, așa cum reține și instanța de fond în motivarea sa (în mod **contradictoriu**), potrivit art. 435 alin. 2 Cod procedură civilă: **„Hotărârea este**

opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară".

36. În mod nelegal considerăm că instanța aplică dispoziții din Noul Codul Civil din 2011 ("NCC") unui act simulat încheiat în 2002 – mai exact art. 1.292 NCC: *"Dovada simulației poate fi făcută de terți sau de creditorii cu orice mijloc de probă. Părțile pot dovedi și ele simulația cu orice mijloc de probă, atunci când pretind că aceasta are caracter ilicit"*.
37. Singura reglementare din Vechiul Codul Civil (1864) cu privire la simulație este la art. 1.175: ***"Actul secret, care modifică un act public, nu poate avea putere decât între părțile contractante și succesorii lor universalii; un asemenea act nu poate avea nici un efect în contra altor persoane"***.

B. În privința opozabilității și efectelor deciziei penale

38. Instanța de fond recunoaște că prin decizia penală s-a reținut faptul că tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut Imobilul din str. Cristian Tell lui Paul Opreș (contractul de vânzare – cumpărare autentificat cu [Încheierea] nr. 139 / 29.01.2002) **a fost una simulată, nereală**.

39. Cu toate acestea, judecătorul fondului a considerat că:

- a. Întrucât intimații-pârâți nu au fost părți în respectivul dosar, cele statuate prin decizia penală nr. 1 / 06.01.2014 nu le este opozabil acestora;
- b. eventualul caracter simulat al Contractului s-a făcut **"în contextul infracțiunilor de care erau acuzați reclamanta și soțul său"**, instanța penală stabilind că aceștia sunt adevărații beneficiari ai lucrărilor de construcții și renovare executate la Imobil;
- c. instanța penală nu analizat și nici nu a fost investită să analizeze eventualul caracter simulat al Contractului și efectele produse în plan civil, **ci doar dacă reclamanta și soțul său au fost beneficiarii reali ai lucrărilor efectuate, respectiv dacă sunt întrunite sau nu elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită** (față de probele administrate, reținându-se că aceștia s-au comportat ca adevărați proprietari).

40. Cu titlu preliminar, remarcăm contradicția din raționamentul instanței fond:

- a. **Pe de o parte, (doar) pentru a fi condamnați soții Năstase pentru mită, un act poate fi considerat simulat, nereal**; în caz contrar, nu puteam primi "mită" îmbunătățiri la imobilul lui Paul Opreș!
- b. **Pe de altă parte, această simulație funcționează doar când este convenabilă Parchetului / instanței penale pentru a fi soții Năstase condamnați**; când solicităm declararea simulației în contradictoriu cu succesorii lui Paul Opreș, aflăm că a exista un "CONTEXT" în care „a fost necesar” să se considere acel act nereal, însă că în rest, **"în plan civil" (!) acel act este prefect real!**
- c. Cu alte cuvinte, **am fost condamnată împreună cu soțul meu că am fi primit mită îmbunătățiri la un Imobil – care în realitate nu este al nostru (!) – într-un anumit "CONTEXT", doar pentru că "ne-am fi**

comportat ca niște proprietari” (și chiar dacă Imobilul nu este al nostru, în **”context”, trebuia să fim condamnați!**).

41. Este evident că nu pot exista realități (și universuri) paralele, guvernate de legi diferite:

- a. Fie **Imobilul**, în baza aceluiași probe avute în vedere de instanța penală, a rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV (*unde a primit îmbunătățiri ilicite care au fost confiscate de statul român*) și **este moștenit de mine, Daniela Năstase, și atunci se impune admiterea acțiunii;**
- b. Fie **Imobilul** a fost de la început al lui **Paul OPRIS** (și a rămas succesorilor), iar **instanța civilă susține o concluzie diferită de instanța penală, analizând aceleași probe**, care implică faptul că **atât eu cât și soțul meu am fost condamnați pe nedrept – întrucât NU puteam primi ”mită” îmbunătățiri la un Imobil care nu ne aparține și nu ne-ar fi aparținut;**

42. În ceea ce privește **efectele hotărârii penale**, acestea nu pot fi ignorate de terți doar pentru că nu au fost parte în acel proces.

43. Cele stabilite prin hotărârea penală se impun cu putere de lucru judecat în fața instanței civile, conform dispozițiilor art. 22, art. 44 Cod Procedură Penală (1968), fapt confirmat și de jurisprudența în materie.

44. Pentru a se invoca puterea lucrului judecat și obligativitatea unei hotărâri judecătorești irevocabile privind soluționarea unei probleme juridice **nu este necesară existența triplei identități de părți**, cauză și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată irevocabil și problema dedusă judecării, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași soluție, deoarece, în caz contrar, s-ar ajunge la situația încălcării componentei *res judicata* a puterii de lucru judecat.

45. Puterea sau prezumția de lucru judecat impune **consecvența în judecată**, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre. Printr-o hotărâre pe care o cităm cu titlu de jurisprudență, Înalta Curte a reținut că, în mod corect, instanța de apel a precizat că nu respinge acțiunea în baza autorității de lucru judecat, ci are obligația de a judeca în fond, însă soluția trebuie să țină cont de dezlegarea deja dată asupra problemei de drept dedusă judecării, dând eficiență puterii de lucru judecat, că a mai fost odată dezlegată chestiunea litigioasă. (*Decizia nr. 1777 din 25 iunie 2015 pronunțată în recurs de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect constatare nulitate absolută clauză contractuală*).

46. De vreme ce aceeași problemă dedusă judecării într-un litigiu a fost soluționată irevocabil pe cale incidentală sau pe fond într-un anumit sens, rezultă că acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și trebuie avut în vedere de instanța sesizată ulterior.

47. Aceste susțineri sunt sprijinite și de hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului.

48. Astfel, prin hotărârea pronunțată în Cauza Beian contra României din 06.12.2017¹, CEDO a condamnat Statul Român pe motiv că sistemul judiciar românesc nu asigură stabilitatea circuitului juridic prin faptul că permite pronunțarea în cauze identice a unor soluții contradictorii și diametral opuse.
49. De asemenea, în Cauza Societatea Comercială Pilot Service contra României din 03.06.2008², CEDO a statuat că obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitiv, deoarece art. 6.1 din Convenție nu face nicio diferențiere între cauzele prin care s-a admis acțiunea și cele prin care s-a respins acțiunea, hotărârea trebuind să fie respectată și aplicată indiferent de rezultatul procesului.
50. Mai mult decât atât, în Cauza Zazanis și alții contra Greciei (nr. 68.138/01, § 36 și 38, 18 noiembrie 2004), CEDO a statuat că obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitivul acesteia, iar autoritățile nu pot repune în discuție problema soluționată prin hotărârea definitivă.
51. În plus față de cele menționate anterior, în Cauza Amuraritei contra României (hotărârea din 23.09.2008³), CEDO a stabilit că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6, alin. (1) trebuie interpretat prin prisma preeminenței dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor semnatare ale Convenției, principiu enunțat în preambulul Convenției: *"Unul din elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice care dorește, între altele, ca soluția definitivă pronunțată de instanțe la orice controversă să nu mai fie rejudecată (Brumărescu împotriva României [GC], nr. 28342/95, paragraful 61, CEDH 1999-VII). În plus, statele au obligația de a se înzestra cu un sistem juridic capabil să identifice procedurile conexe și să interzică deschiderea de noi proceduri asupra aceluiași subiect (a se vedea, mutatis mutandis, Gjonbocari și alții împotriva Albaniei, nr. 10508/02, paragraful 66, 23 octombrie 2007)".*
52. Unul dintre elementele fundamentale ale principiului preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care presupune, printre altele, că **soluțiile definitive date de instanțele judecătorești unor probleme juridice să nu mai poată fi contestate.**
53. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avut posibilitatea de a se pronunța nu doar asupra anulării unui act judecătoresc irevocabil, dar și în privința reaprecierii faptelor stabilite definitiv de o instanță judecătorească. În cazul *Affaire Siegle c. Roumanie*, CEDH, 16.04.2013⁴ [19, §§ 36-40], societatea reclamantă a pretins încălcarea principiului securității raporturilor juridice, pentru motivul că **instanța națională a ignorat res judicata** a unei hotărâri judecătorești definitive pronunțată pe aceleași fapte.
54. Guvernul României a sugerat că principiul autorității de lucru judecat nu a fost încălcat în speța de mai sus, întrucât **nu a fost întrunită identitatea triplă:** părțile, obiectul și cauza ambelor acțiuni. Pe baza principiului res judicata, **Curtea Europeană a acceptat opinia Guvernului, însă nu a putut ignora faptul că cele două proceduri judiciare au vizat aceleași circumstanțe factuale**, care au fost decisive pentru rezultatele acestora. Este de menționat că hotărârea este

¹ Hotărâre publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 616 din 21 august 2008

² Hotărâre publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 137 din 05 martie 2009

³ Publicată în www.csm1909.ro din 23 decembrie 2008.

⁴ définitif 16.07.2013. <http://hudoc.echr.coe.int/> eng?i=001-118571 (vizitat 01.10.2020)

redactată în limba franceză, iar în § 38 Curtea Europeană a folosit sintagmele „*force de chose jugée*” și „*l'autorité de la chose jugée*”. În context, aceasta a notat că, într-adevăr, nu este vorba despre anularea unei proceduri judiciare, care a condus la o hotărâre judecătorească irevocabilă care a dobândit puterea de *res judicata* - „*force de chose jugée*”.

55. O nouă apreciere a faptelor făcute de instanța de judecată, care a făcut-o să se pronunțe radical împotriva judecării anterioare, este problematică în ceea ce privește certitudinea juridică, or, în speța sus citată **reclamantul a așteptat în mod legitim ca aceleași instanțe să soluționeze rezultatul aceluiași litigiu în sensul unei decizii care are putere de lucru judecat - „*l'autorité de la chose jugée*”**. În consecință, instanța de contencios europeană a constatat că, prin reluarea unui anumit aspect care a fost deja hotărât și care a făcut obiectul unei decizii finale și, **în lipsa unui motiv întemeiat, instanțele române au încălcat principiul securității relațiilor juridice**.

56. Instanța de fond nu a furnizat niciun **motiv întemeiat** (și nici intimații-pârâți) pentru ca, **având la dispoziție exact aceleași probe ca și instanța penală, să ajungă la o concluzie diametral opusă** (faptul că nu ar exista simulație!).

57. Având în vedere că instanța penală a dat o **dezlegare definitivă** juridică cu privire la caracterul simulat al tranzacției dintre Tamara Cernășov și Paul Opreș, fără a o include în dispozitiv, **dezlegare care a avut însă consecințe importante în plan penal** (*îmbunătățirile aduse Imobilului au fost considerate mită, ceea ce nu ar fi fost cazul dacă nu era incidentă simulația*), aceasta trebuie să producă efecte depline și în prezenta cauză, hotărârea ICCJ neputând fi contrazisă în considerarea puterii lucrului judecat derivând din hotărârea penală și a principiului securității raporturilor juridice.

C. În privința incidenței principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*

58. Reluăm reținerile instanței de fond în această chestiune:

- a. chiar dacă s-ar reține că decizia penală nr. 1/06.01.2014 le este opozabilă intimaților-pârâți, iar aceștia nu au făcut dovada contrară celor reținute, tribunalul subliniază că, așa cum s-a reținut atât în doctrină, cât și în jurisprudență, de esența simulației este acel acord simulatoriu prin care părțile urmăresc un scop ce poate fi perfect licit (***caz în care dezvăluirea realității nu produce efecte vătămătoare***) sau unul prin care se urmărește ocolirea unor dispoziții legale ce instituie norme imperative (***taxe, incapacități speciale de a da sau de a primi etc.***), caz în care interesul fraudat poate fi unul de ordine publică și care, din perspectiva părților, chiar ca și sancțiune, impune menținerea aparenței create prin actul public;

Notă: părțile din Contract au fost defuncții Tamara CERNĂȘOV și Paul OPRIS, față de care nici instanța penală, și nici instanța de fond, nu a reținut vreun scop ilicit în simulație.

- b. chiar prin decizia penală nr. 1/06.01.2014 s-a reținut că „*De asemenea, inculpații Năstase s-au prevalat de situația juridică aparentă a unui imobil care în realitate le aparținea (casa din str. Cristian Tell), de care au înțeles să*

se dezică public pentru a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită (actul material ce a vizat contravaloarea lucrărilor de renovare a imobilului) și a zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale”.

Notă: instanța penală nu a statuat că simulația s-a încheiat cu acest SCOP, ci că subsemnata și soțul meu, am fi înțeles să ne prevalăm (la acel moment) de situația juridică aparentă, pentru a nu răspunde pentru mita constând în îmbunătățirile efectuate la Imobil și, totodată, pentru a ”zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale” (faptă ipotetică, neplăsată în sfera ilicitului).

Cu alte cuvinte, **nu s-a stabilit că Tamara CERNĂȘOV a simulat vânzarea Imobilului către Paul OPRIS cu scopul ca subsemnata să primească în viitor îmbunătățiri la un Imobil care oricum nu îmi aparținea**, ci că, la un anumit moment, am fi ales să ne prevalăm de situația publică, pentru a nu fi acuzați de luare de mită.

- c. *”Prin urmare, dacă se reține că hotărârea penală le este opozabilă părților, în mod evident îi este opozabilă și reclamantei (față de aceasta fiind de natură să se impună chiar cu putere de lucru judecat), astfel că tribunalul constată că scopul simulației pretinse de reclamantă a fost unul vădit ilicit, respectiv împiedicarea răspunderii pentru infracțiunea de luare de mită și ascunderea averii reale a numitei Tamara Cernășov (o persoană interpusă, în vârstă de peste 90 ani, reclamanta fiind cea care se ocupa de toate bunurile imobile ale acesteia, așa cum s-a stabilit prin procura autentificată cu nr. 4044/01.11.1999, f. 25 vol. I)”.*
- d. *tribunalul reține că, și dacă a existat o simulație, scopul acesteia a fost vădit ilicit, iar interesul fraudat a fost unul de ordine publică (sustragerea de la răspunderea penală, împiedicarea cercetării unei infracțiuni), astfel că nu poate produce efecte actul „secret” (respectiv că imobilul nu a ieșit din patrimoniul Tamarei Cernășov), impunându-se menținerea aparenței create prin actul public.*

59. Cu titlu prealabil, **arătăm că instanța penală nu a reținut niciodată că scopul simulației a fost ”unul vădit ilicit”** – contrar reținerii instanței de fond.

60. Instanța penală a reținut doar că subsemnata și soțul meu, **ulterior simulației realizate de mătușa mea - Tamara CERNĂȘOV**, am înțeles să mă prevalez exclusiv de actul public (și să mă dezic de ”actul secret”):

- a. pentru a împiedica incriminarea mea penală;
- b. pentru a ”zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale”.

61. Ambele acțiuni sunt **plasate în timpul ulterior încheierii actului secret, și nu reprezintă ”scopuri” ale actului secret.**

62. Nici instanța penală nu a reținut acest aspect și nici alte probe din dosarul penal (valorificat în fața instanței civile) nu conduc la concluzia că **simulația a fost făcută pentru ca familia Năstase să primească îmbunătățiri la Imobil cu titlul de mită și ”a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită”**. De altfel, la momentul realizării îmbunătățirilor (2002-2004), Tamara CERNĂȘOV era în viață (a decedat la 15.04.2005).

63. Acuzația reținută de instanța penală a fost că nu aș fi recunoscut actul secret încheiat de **Tamara CERNĂȘOV și Paul OPRIS** pentru a nu fi incriminată alături de soțul meu.
64. Totodată, chiar și în lipsa actului public (vânzarea de către Tamara Cernășov către Paul Opris), **ipotețica cercetare a "averii reale" a familiei Năstase nu ar fi putut fi influențată, întrucât Imobilul ar fi rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV.**
65. Acțiunea în simulație nu se confundă cu acțiunea în nulitatea actului secret, simulația, prin ea însăși, fiind, în principiu, valabilă, **sanctiunea** acesteia nefiind nulitatea, ci **inopozabilitatea actului secret față de terți**. În consecință, în situațiile în care actul secret a fost valabil încheiat, acesta își produce efectele între părți, fiind menținut. Doar când simulația este ilicită, acțiunea în simulație este dublată de acțiunea în nulitate, în sensul că simulația este sancționată cu nulitatea întregii operații, atât a actului aparent, cât și a celui secret (Î.C.C.J., Secția I Civilă, Dec. nr. 5782/12 decembrie 2013).
66. În speța sus menționată, ÎCCJ a reținut că *"Ceea ce trebuie, totodată, subliniat este că, în principiu, simulația nu afectează validitatea contractului public și nici a contractului secret, ea nefiind o cauză de nulitate. Cu toate acestea, nu este exclusă aplicarea sancțiunii nulității atunci când simulația este ilicită, în cazul în care se urmărește fraudarea legii ori fraudarea drepturilor altor persoane. Cu alte cuvinte, ori de câte ori dreptul de a simula se exercită în limitele sale interne, simulația fiind licită, valabilă, ea produce efecte între părți, contractul secret fiind inopozabil terțelor persoane, în raport cu dispozițiile art. 1175 C.civ.*

Limitele simulației sunt limitele interne ale dreptului de a simula, dispozițiile imperative ale legii, ordinea publică și bunele moravuri. Orice încălcare a acestor limite face ca simulația să fie ilicită sau imorală și se sancționează cu nulitatea care poate lovi fie actul secret, fie întreaga operațiune a simulației. Evident, atunci când nulitatea vizează numai contractul secret, efectele sunt desființate între părți, însă contractul public nu va fi afectat de nulitate, în afară de cazurile de excepție prevăzute de lege în mod expres. În consecință, în raport cu terții, nulitatea contractului secret nu produce efecte întrucât, potrivit art. 1175 C.civ., efectele acestui contract nu le sunt opozabile, față de terți fiind opozabil doar contractul public. A contrario, când nulitatea afectează simulația în întregul ei, ambele contracte sunt desființate retroactiv.

(...) Fiind încheiate pentru înlăturarea unor dispoziții legale imperative, actele simulate vor fi lovite de nulitate, ceea ce determină și producerea efectelor specifice sancțiunii nulității, care intervine atunci când nu sunt respectate condițiile de valabilitate la momentul încheierii actului juridic.

Dorința de fraudare a legii, avută de părțile contractante la momentul încheierii actului juridic, este sancționată cu nulitatea absolută, fiind considerată o încălcare a limitelor principiului libertății actelor juridice civile, printre care se află și normele imperative civile, de la care nu se poate deroga.

Urmare a sancțiunii nulității absolute a celor două contracte, cel public și cel secret, rectificarea de carte funciară s-a realizat drept consecință a producerii unuia dintre efectele nulității absolute, anume cel al repunerii părților în situația anterioară, prin restituirea reciprocă a prestațiilor specifice contractului sinalagmatic de vânzare-

cumpărare, astfel încât, în mod corect, urmare a revenirii la situația anterioară, foștii vânzători au fost menționați în cartea funciară drept proprietari actuali ai celor două terenuri.”

67. Speța sus – citată **nu** este însă aplicabilă în cazul nostru; nici instanța penală, și nici pârâții, nu au susținut că actul public prin care Tamara Cernășov i-a vândut lui Paul Opreș proprietatea Imobilului, sau actul secret, prin care au convenit invalidarea actului public, ar fi imorale sau interzise de lege.
68. Nicio normă legală în vigoare nu îi interzicea Tamarei Cernășov să dețină în proprietate Imobilul (*care ar fi urmat să fie moștenit de către reclamanta Daniela Năstase*).
69. Instanța penală nu a reținut (incidental sau prin condamnarea inculpaților), că simpla deținere în mod real de către Daniela (familia) Năstase a Imobilului ar fi fost ilicită sau imorală.
70. Instanța penală a sancționat reclamanta și pe soțul său pentru că au primit mită constând în îmbunătățirile efectuate la acel Imobil (care în realitate, le-ar fi aparținut) și a reținut **că soții Năstase se dezic de situația reală** (faptul că Imobilul ar fi urmat să fie moștenit de ei), pentru a **nu fi condamnați penal pentru îmbunătățirile aduse la Imobil**.
71. În plan patrimonial, instanța penală a obligat reclamanta și pe soțul său să achite statului contravaloarea acelor îmbunătățiri aduse Imobilului (*obligație dusă la îndeplinire în mod voluntar*).
72. Ca atare, se poate considera că pârâții - intimați sunt cei care invocă o apărare imorală – atâta timp cât nu pot oferi o explicație cu privire la situația de fapt reținută în dosarul penal (*în calitate de succesori cu titlu universal ai lui Paul Opreș*).
73. Astfel, chiar instanța penală a reținut **interesul (imoral) propriu al moștenitorilor defunctului Paul Opreș de a susține că imobilul a aparținut cu adevărat acestuia, chiar dacă situația de fapt este alta, câtă vreme o asemenea conduită le-a adus un avantaj patrimonial** (întrucât, în condițiile decesului susnumitului și a declanșării cercetărilor penale în legătură cu acest imobil, **de conivență sau nu cu inculpații Năstase, au înțeles să profite de situația „de jure” creată de existența actului autentic și de lipsa de interes a acestora de a o contesta, dată fiind situația în care cei din urmă se aflau**)” (pag 161).
74. De altfel, potrivit celor expuse de Î.C.C.J. - Secția I Civilă, în Decizia nr. 5782/12 decembrie 2013, în situația în care ar fi existat o încălcare prin simulație a *normelor imperative ale legii, ordinii publice sau a bunele moravuri*, încălcarea lor ar fi sancționat cu nulitatea *întreaga operațiune a simulației*: atât actul public, prin care Tamara Cernășov în conivență cu Paul Opreș, i-a transferat acestuia dreptul de proprietate asupra Imobilului, cât și actul secret – prin care au convenit că transferul nu operează.
75. Nu în ultimul rând, principiul *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* este recunoscut de doctrina aferentă Codului Civil (1864) ca fiind o excepție de la repunerea în situația anterioară ca și efect al sancțiunii nulității absolute sau relative, **fără a fi aplicabilă cererilor în constatarea nulității sau cererilor în declararea simulației**.

76. Noul Cod Civil (2011) nu a reținut această excepție nici în cazul repunerii în situația anterioară ca și efect al nulității: *art. 1.638 - Prestația primită sau executată în temeiul unei cauze ilicite sau imorale rămâne întotdeauna supusă restituirii.*

77. Potrivit:

- a. **VCC - art. 1.175:** *"Actul secret, care modifica un act public, nu poate avea putere decât între părțile contractante și succesorii lor universalii; un asemenea act nu poate avea nici un efect în contra altor persoane."*
- b. **NCC - art. 1.289 Cod Civil** *"(1) Contractul secret produce efecte numai între părți și, dacă din natura contractului ori din stipulația părților nu rezultă contrariul, între succesorii lor universalii sau cu titlu universal."*

78. Reclamanta este succesoarea cu titlul universal a părții Tamara Cernășov, iar pârâții sunt succesorii cu titlul universal ai părții Paul Opriș.

79. Nu se poate nici teza instanța instanței de fond (pagina 6 sentință, antepenultimul paragraf) că *"din perspectiva părților, chiar ca și sancțiune, (se) impune menținerea aparenței create prin actul public."*

80. **În concluzie, reținerea instanței de fond că reclamanta nu își poate invoca propria culpă - nu poate fi primită, întrucât:**

- **Nu ne aflăm în ipoteza în care reclamanta își invocă propria culpă** (se invocă actul secret între Tamara Cernășov și Paul Opriș);
- **Principiul invocat se aplică ca excepție la efectele nulității în „vechiul” Cod Civil** - ceea ce nu s-a antamat în prezenta cauză;
- **Instanța penală a reținut mai degrabă că pârâții au o poziție nesinceră și imorală, pentru că au dobândit un folos patrimonial ulterior simulației, iar nu că scopul simulației ar fi fost ilicit;**

81. Reținem și faptul că **pârâții nu au administrat nicio probă care să răstoarne elementele reținute cu putere de lucru judecat de către instanța penală.**

82. Deși în procesul penal pârâții au fost doar participanți procesuali (martori), iar **instanța penală a reținut poziția lor nesinceră** în calitate de moștenitori ai lui Paul Opriș (*care nu se coroborează cu celelalte probe administrate*), în prezenta cauză puteau propune și administra probe care să tindă să contrazică teza reținută de instanța penală (*caracterul simulat al actului*).

83. Potrivit Codului de procedură civilă, și **pârâții au obligații în sarcina lor în ceea ce privește probațiunea** fără nicio condiționare sau excepție: **Art. 10. (1) Părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.**

84. Totodată potrivit **art. 435 alin. (2) CPC: "Hotărârea (n.n. penală) este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară."**

85. Cu toate acestea, pârâții s-au limitat la invocarea unor înscrisuri care au fost administrate inclusiv în dosarul penal, **fără a-și proba în nici un fel apărările.**

IV. Acțiunea în revendicare

86. Față de caracterul "nereal" și "simulat", contractul de vânzare - cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 139 / 29.01.2002 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu - act care constituie titlul Pârâților, **consecința fiind faptul că Imobilul nu a ieșit niciodată din proprietatea Tamarei CERNĂȘOV.**
87. Efectele ineficacității actului public (Contractului) s-ar manifesta inclusiv față de succesorii părților, și ar fi:
- Potrivit principiilor de drept civil - **transmisiunea dreptului de proprietate de la Tamara CERNĂȘOV către Daniela Năstase (unic succesori)**, conform certificatului de legatar emis în baza testamentului autentificat cu Încheierea 4043/01.11.1999 de BNP Marinceș Eugen, certificat care atestă că **reclamanta subsemnata Daniela NĂSTASE sunt legatară universală;**
  - Potrivit hotărârii penale definitive - **transmisiunea dreptului de proprietate de la Tamara Cernășov către mine și soțul meu (instanța penală nu justifică efectiv cum ar fi putut intra Imobilul în coproprietatea lui Adrian Năstase în ipoteza caracterului simulat al Contractului, întrucât soțul meu nu avea niciun fel de vocație succesorală - legală sau testamentară; singura mea explicație a încălcării flagrante a normelor de drept civil o reprezintă "necesitatea" condamnării sale).**
88. În această situație, conform **simulației** reținute și de instanța penală și solicitată a fi declarată și de către instanța civilă în contradictoriu cu pârâții, **titlul deținut de mine** ca Reclamantă - Contractul de vânzare cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 1109 / 10.09.2001 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu (*prin care Cernășov Tamara a dobândit Imobilul*), **completat cu Certificatul de legatar emis în baza testamentului** autentificat cu Încheierea nr. 4043 / 01.11.1999 a BNP Marinceș Eugen, **este preferabil titlului ineficace** - Contractul de vânzare - cumpărare autentificat cu Încheierea nr. 139 / 29.01.2002 emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu (*prin care Cernășov Tamara a înstrăinat ulterior Imobilul către Paul Oprîș*), **completat cu actele de succesiune după Paul Oprîș (Certificat Moștenitor nr. 269, din 11/12/2006 emis de BNP RADULESCU, și partaj realizat prin Sentința Civilă nr. 9802 din 21/06/2007 pronunțată de către Judecătoria Sectorului 1 București).**

În concluzie vă solicităm admiterea apelului astfel cum a fost formulat.

În probațiune: înscrisuri, unde solicităm inclusiv atașarea dosarului penal sus - menționate.

Cu stimă,
Daniela NĂSTASE
prin avocat Claudiu - Mihai TOMA

ANEXĂ LA APEL

Probele administrate în dosarul penal (și depuse și în dosarul civil).

Instanța penală a considerat că relevante în sensul simulației sunt următoarele:

Din înscrisurile aflate la dosar⁵ rezultă că la data de 10.09.2001 numita Cernășov Tamara a cumpărat imobilul din strada Cristian Tell nr.15 sector 1 București cu suma de 8 miliarde lei vechi (293.309 euro la cursul BNR 1 EURO=27 275 ROL).

După numai patru luni de la data încheierii contactului prin care a devenit proprietara imobilului din strada Cristian Tell, la data de 29 ianuarie 2002, numita Cernășov Tamara a înstrăinat același imobil către numitul Paul Opriș cu suma de 9,5 miliarde lei vechi (342.071 euro la cursul BNR 1 EURO=27.772 ROL).

În privința numitei Cernășov Tamara, la data încheierii celor două contracte de vânzare-cumpărare, aceasta avea 93 de ani, fiind născută la 25.08.1908 (fil.293 vol.7 ds.fond).

Anterior, printr-un testament autentificat la data de 1.11.1999, numita Cernășov Tamara a instituit-o legatară universală pe inculpata Năstase Daniela, lăsându-i toate bunurile mobile și imobile ce se vor fi aflat în proprietatea sa la data decesului (fil.290 vol.7 ds.fond).

Este de remarcat că potrivit constatărilor notarului cuprinse în încheierea de autentificare a testamentului, numita Cernășov Tamara (atunci, în vârstă de 91 de ani), era în vârstă și nu se putea deplasa, fiind însă conștientă și în deplinătatea facultăților psihice (fil.291 vol.7 ds. fond).

Din cele menționate anterior rezultă că, deși era o persoană în vârstă și nedepasabilă (circumstanțe care cu atât mai mult existau și la 93 de ani), numita Cernășov Tamara părea interesată de speculații imobiliare, cumpărând și vânzând același imobil, într-o perioadă de 4 luni, contra unui profit de 1,5 miliarde lei (48.762 euro).

De altfel, consultând declarațiile de avere ale inculpatului Năstase Adrian (accesibile publicului prin accesarea site-ului Camerei deputaților www.cdeo.ro dar și înscrisurile aflate la dosar (a se vedea voi. 6 ds.fond) rezultă că această tranzacție afacere nu este singura pe care Tamara Cernășov a făcut-o, în ciuda vârstei sale înaintate.

Astfel, în urma decesului său, inculpata Năstase Daniela a moștenit de la mătușa Tamara 3 apartamente, un teren de 2.500 metri pătrați în comuna Voluntari, obiecte de artă și de cult în valoare de 40.000 de euro, lucrări de pictură și grafică de 85.000 de euro, precum și 281.669,59 RON, 60.000 de euro și 602.735 dolari.

În timpul vieții, așa cum rezultă din considerentele unei alte sentințe penale care l-a vizat pe inculpatul Năstase (favorabilă acestuia și rămasă definitivă), la 91 de ani aceeași mătușă (care locuia într-un apartament la bloc) a vândut printr-un contract autentic încheiat la 19.11.1999 unui alt apropiat al familiei Năstase (numitul Bittner Alexandru) obiecte de artă și bijuterii contra sumei de 400.000 de dolari (a se vedea s.pen. 1743/2011 def. prin dec. Completului de 5 judecători nr.176/2012), după cum la aproape 95 de ani (12 05.2003) aceeași mătușă a achitat 3.226.000.000 RON către S.C. Vertcon S.A. reprezentând contravaloare mobilier în baza unei facturi al cărei beneficiar era inculpata Năstase Daniela.

---

⁵ Contractele de vânzare – cumpărare din 2001 și 2002

În privința numitului **Paul Opreș** potrivit actelor aflate la dosar, acesta a fost diagnosticat în anul 2003 cu ciroză hepatică și cancer hepatic, suferind după această dată mai multe intervenții chirurgicale, tratamente specifice și internări în spital și decedând la data de 1.05.2006 (fil. 174 vol. 15 dup și fil.51 voi.7 ds. fond).

După decesul acestuia, au fost emise **un certificat de moștenitor și două suplimente** (8.06.2006, 11.12.2006 și 21.11.2007, fil. 274 și urm. vol. 2 dup).

Din cuprinsul acestor acte, completate cu hotărârea judecătorească de partaj succesoral, rezultă că averea sus-numitului era compusă din bunuri mobile (3 arme, un autoturism BMW din anul 1996 și unul LAND ROVER din 2004), bani (66.628 euro), acțiuni la 18 societăți comerciale (doar în 3 cazuri reprezentând capital majoritar) și 8 imobile (terenuri și case, dobândite prin uzucapiune, reconstituirea dreptului de proprietate, moștenire și cumpărare).

Dintre bunurile imobile dobândite cu titlu oneros, două au fost cumpărate în 1994 și 1996 (fiind vorba de un apartament în București și un teren plus construcție în comuna Păuliș, jud. Arad), trei au fost dobândite, respectiv construite în perioada 1994-1998 (cu contribuția egală a fostei soții, înaintea căsătoriei sau în timpul acesteia) iar cel de-al șaselea este imobilul din str. Cristian Tell (600 mp teren și construcția formată din subsol, parter, etaj mansardă, terasă și garaj).

Din cele expuse până în prezent rezultă caracterul cel puțin atipic al tranzacției privitoare la imobilul sus-arătat, fiind vorba "despre o speculație imobiliară din partea unei persoane în vârstă de 93 de ani care, în ciuda vârstei și a faptului că nu se putea deplasa, era interesată de obținerea de profit din tranzacții imobiliare efectuate într-un interval scurt de timp.

În privința cumpărătorului, nu există date relevante pentru situația sa materială la data efectuării tranzacției, însă din examinarea actelor notariale întocmite post-mortem rezultă că Paul Opreș deținea acțiuni la mai multe societăți comerciale, fără ca acestea să reprezinte neapărat o sursă certă de venituri, în condițiile în care nu rezultă dacă ele erau profitabile și în ce măsură, ținând seama și de participația numitului Paul Opreș la capitalul fiecărei societăți în parte. Nu rezultă că acesta avea la dispoziție mari sume de bani, iar în privința investițiilor imobiliare, tranzacția din strada Cristian Tell se deosebește de celelalte două nu doar prin amploare, ci mai ales prin epoca în care s-au desfășurat (2002, față de 1994-1996).

Prin urmare, nu se poate susține cu temei că „Paul Opreș era o persoană cu largi posibilități materiale (...) și cu diverse afaceri în domeniul tranzacțiilor imobiliare” așa cum a reținut instanța de fond în considerentele sentinței recurate.

Spre deosebire de prima instanță, Completul de 5 Judecători nu consideră ca având o valoare absolută analiza posibilităților materiale ale vânzătorului, respectiv cumpărătorului, în stabilirea caracterului simulat sau nu a tranzacției încheiate între ei.

Ceea ce interesează este dacă elementele de fapt rezultate din probatoriul administrat în cauză conduc la concluzia că adevărații **beneficiari ai lucrărilor de renovare la imobilul din str. Cristian Tell au fost inculpații Năstase, și dacă prin aceasta, dacă numitul Paul Opreș era sau nu proprietarul real al acestui imobil.**

În acest context, instanța de recurs constată că **în cauză au fost audiate în calitate de martor, mai multe persoane care au lucrat efectiv sau au fost implicate sub o altă formă la imobilul din str. Cristian Tell, fiind vorba în esență despre angajați ai firmei**

care a executat lucrările; apropiați ai familiei Năstase; moștenitorii numitului Paul Opreș.

Din aceste **depoziții** rezultă că:

- materialele folosite la lucrările efectuate au provenit din importurile din China analizate anterior.

A rezultat astfel că bunurile importate în China au ajuns la un depozit din Chitila, unde inculpatele Năstase Daniela și Jianu Irina, împreună cu martora Jora Magdalena le-au sortat, scriind pe ambalaje una dintre cele [3] destinații finale: Zambaccian, Cristian Tell și Cornu.

Bunurile necesare lucrărilor din str. Cristian Tell au fost preluate de la acest depozit, după cum au fost și situații în care ele au fost aduse din str. Zambaccian.

Astfel, **martora Jora Magdalena**, arhitect aflat în relații de amiciție cu familia Năstase, a arătat că o mare parte din materialele de construcții folosite la imobilele din str.Zambaccian și str.C.Tell au fost cumpărate din China (obiecte sanitare, parchet, corpuri de iluminat), după cum a remarcat în cele două imobile și alte obiecte de decorațiune (mobilier, perdele, lenjerii) sau aparate electrocasnice.

Este important de precizat că martora le-a însoțit pe inculpatele Năstase Daniela și Jianu Irina într-una dintre vizitele din China, ocazie cu care a consiliat-o pe inculpata Năstase asupra lucrurilor și materialelor de construcție văzute.

Aceeși martoră a arătat că în România bunurile au fost depozitate pentru o perioadă de timp în localitatea Chitila, unde martora s-a deplasat de asemenea împreună cu ambele inculpate pentru a identifica și verifica bunurile sosite din China, sortând împreună cu cele două obiectele care urmau a fi folosite în principal la imobilele din Zambaccian și C.Tell și mai puțin la cel din Cornu.

Trierea obiectelor era coordonată de inculpata Năstase, care stabilea la care dintre cele trei imobile urmau a fi duse obiectele și puse în operă; sortarea se concretiza în însemnarea cu carioca făcută pe fiecare ambalaj a simbolului corespunzător imobilului de destinație; Z (pentru Zambaccian), CT (pentru Cristian Tell) și C (pentru Cornu).

Depozitarea bunurilor sosite din China într-un depozit din Chitila este confirmată de **martorii Rocsin Valentina și Rocsin Sever** (ultimul fiind prieten apropiat cu inculpata Năstase Daniela și consilier al inculpatului Năstase Adrian), cărora le aparținea incinta respectivă (în fapt, fiind vorba despre o hală a S.C.Remat Nord S.A., societate pe care o conduceau).

Martorul Rocsin Sever a arătat chiar că a discutat cu inculpatul Năstase Adrian despre depozitarea bunurilor, iar acesta era la curent cu conținutul containerelor, susținând că nu este vorba despre bunuri perisabile, ci despre materiale de construcții, pietre etc.

Martorul Simton Gheorghe, șofer în cadrul S.C.Conimpuls S.A., a arătat că a efectuat transporturi de materiale de la depozitul Remat la cele trei puncte de lucru ale societății, din Zambaccian, C.Tell și com.Cornu. în acest sens, martorul a arătat că o parte din paleți transportați în str.Zambaccian au fost ulterior transportați în str.C.Tell.

Martorul Tibu Mihai, director în cadrul S.C.Conimpuls S.A. a confirmat că materialele de construcție pentru lucrarea din str.C.Tell erau depozitate în str.Zambaccian, amintind în acest sens parchetul care era identic pentru ambele imobile, exotic, de origine chinezească.

Martorul Chirifă Ionel, maistru la S.C. Conimpuls S.A., a arătat că pentru unele din materialele folosite la lucrarea din str.C.Tell s-a deplasat la un depozit din Chitila al Remat, fiind solicitat în acest sens de către inculpata Jianu. De aici a transportat atât în str.C.Tell, cât și în str.Zambaccian mai multe materiale (parchet, obiecte sanitare, fotolii), în funcție de însemnările făcute cu carioca pe aceste obiecte: Z pentru Zambaccian și CT pentru Cristian Tell.

Obiectele sanitare montate la acest din urmă imobil erau împachetate în cutii de carton și purtau caractere chinezești.

Martorul Hriban Ioan, electrician la S.C. Conimpuls S.A, care s-a ocupat de instalația electrică atât la imobilul din str.Zambaccian, cât și la cel din str.C.Tell a arătat că a montat corpuri de iluminat identice în ambele imobile.

Martorul Micu Adrian, instalator la aceeași societate, a arătat că a transportat obiecte sanitare de la un depozit din Chitila în str.Zambaccian, unde acestea erau depozitate și de unde se aprovizionau și pentru imobilul din str.C.Tell.

Martorul Mîhu Nicolae, director de șantier pentru lucrările executate de la S.C. Conimpuls S.A în str.C.Tell, a arătat că pentru realizarea lucrărilor de instalații sanitare și electrice materialele utilizate erau de proveniență din China, fiind aduse de la un depozit din București.

Martora Popa Cristina, implicată în efectuarea formalităților vamale pentru bunurile aduse din China, precum și în asigurarea transportului intern, a arătat că din dispoziția inculpatei Jianu, containerele au fost trimise la un depozit Remat din Chitila.

Martora Domea Dacica, director economic la la S.C. Conimpuls S.A.,a arătat că bunurile aduse din China pe filiera S.C.Vertcon S.A.au fost depozitate într-o locație comună și au fost puse în operă la cele două imobile din Cristian Tell și Zambaccian, arătând de pildă că prin firmă a circulat o poveste legată de faptul că parchetul din C.Tell, de proveniență chinezească, era asemănător cu cel din Zambaccian, fiind montat de aceleași echipe de muncitori care aparțineau la S.C. Conimpuls S.A., fapt confirmat și de martorul Proca Ioan, tâmplar implicat în ambele lucrări.

În fine, martorul **Urducea Ion**, angajat al Serviciului de Protecție și Pază, care a asigurat serviciile de transport ale familiei Năstase în perioada 1997-2005, a arătat că a transportat-o pe inculpata Năstase de 2-3 ori la depozitul Remat din Chitila, iar la solicitarea acesteia s-a deplasat, cu maistrul Chirilă de 4-5 ori la același depozit, de unde a încărcat mai multe materiale de construcții (obiecte sanitare) pe care le-a transportat în garajul imobilului din strada Zambaccian și saci cu piatră albă sau colorată pe care i-a transportat la imobilul familiei Năstase din localitatea Cornu.

În legătură cu imobilul din strada Cristian Tell, martorul a arătat că a transportat-o acolo de mai multe ori pe inculpata Năstase Daniela.

Inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela au fost văzuți de mai multe ori la imobilul din strada Cristian Tell, iar prin conduita manifestată la fața locului au fost percepuți ca adevărați beneficiari ai lucrărilor efectuate.

În acest sens, **inculpații au fost văzuți dând indicații cu privire la diferite soluții tehnice sau chiar arhitectonice care trebuiau adoptate ori cu privire la destinația unor încăperi, solicitând chiar un grafic de lucrări.**

Pe de altă parte, lucrările din str. C.Tell nu s-au rezumat la consolidarea sau renovarea imobilului, ci au inclus și dotarea cu elemente de mobilier.

De asemenea în subsolul imobilului se afla un atelier de reconditionat mobilier.

Astfel, **martora Jora Magdalena**, arhitect aflat în relații de prietenie cu familia Năstase, a recunoscut că a acordat consultanță pentru imobilele din str.Zambaccian și **C.Tell**, atât în legătură cu amenajările exterioare, cât și la cele interioare.

În acest sens, martora s-a deplasat periodic (săptămănal, lunar sau bilunar) la aceste imobile, de fiecare dată la solicitarea expresă a inculpatei Năstase Daniela, apreciind că a efectuat 20 asemenea vizite împreună cu inculpata la imobilul din str. C.Tell.

De asemenea. într-o împrejurare **martora l-a întâlnit la fața locului și pe inculpatul Năstase Adrian**, ocazie cu care acesta a recomandat ca destinația de birou să fie dată unei alte încăperi decât cea aleasă de martoră și de inculpata Năstase Daniela.

În fine, relevant este și faptul că după începerea cercetărilor, inculpata Năstase i-a cerut martorei să nu spună nimic în legătură cu bunurile din China, **precizându-i abia cu acea ocazie că proprietarul imobilului din str.C.Tell este Paul Opreș.**

Implicarea martorei Jora în lucrările din str.C.Tell este confirmată și de **martorul Țibu Mihai**, directorul lucrării din partea S.C.Conimpuls S.A., care a arătat că martora a coordonat lucrările de compartimentare ale imobilului, cele de finisaje, tot ea fiind cea care comunica inculpatei Năstase Daniela stadiul lucrărilor și o consulta asupra materialelor folosite la finisaje.

Deși **martorul** nu i-a întâlnit pe inculpații Năstase la fața locului, acesta a asistat la mai multe convorbiri telefonice, purtate inclusiv de la telefonul său, între **martora Jora** și inculpata Năstase Daniela despre lucrările din C.Tell.

În plus, remarcând că nu există o autorizație de construcție pentru imobil, martorul a sunat-o pe inculpata Jianu, care i-a răspuns că nu are nevoie de autorizație, întrucât lucrează pentru prim-ministrul Adrian Năstase și nu-i va cere nimeni autorizație.

Despre prezența inculpaților la imobil, **martorul Țibu a făcut trimitere la martorul Chirilă**, care ar fi avut asemenea întâlniri cu inculpații.

În fine, martorul Țibu a arătat că de supravegherea lucrărilor s-a mai ocupat o persoană numită Grigore, care spunea tot timpul ca a discutat cu șeful sau șefa, înțelegând că este vorba despre inculpații Năstase.

Martorul Deju Vasile, președinte ia S.C. Conimpuls S.A. a arătat că în perioada 2002-2003 a văzut-o personal în vizită la imobilul din Cristian Tell pe inculpata Năstase Daniela de 2-3 ori, deși de la colegii săi a aflat că ea a venit în control de mai multe ori.

Întrucât inculpata venea în vizite de control, lucru pe care îl făcea și la imobilul din Zambaccian, **martorul a perceput că beneficiarul lucrărilor la ambele imobile era familia Năstase**. Mai mult, martorul a arătat că nu l-a văzut niciodată pe Paul Opreș, singura persoană cu care comunica fiind inculpata Năstase Daniela, care de cele mai multe ori venea însoțită de martora Jora.

În aceste vizite, ambele dădeau indicații sau făceau observații cu continuarea acestora. De asemenea, inculpata a atras atenția asupra faptului că **martora Jora** va supraveghea lucrările și că trebuie să i se asculte sfaturile.

Martorul Șopu Marian, aghiotant al inculpatului Năstase Adrian, a relatat că l-a însoțit pe acesta într-o vizită la imobilul din Cristian Tell, ocazie cu care o persoană pe nume Grigore i-a predat un pistol găsit în podul casei, pe care l-a predat ulterior unui secretar de stat din Ministerul de Interne.

Martora Grigoraș Constanța, inginer de instalații în cadrul S.C. Conimpuls S.A. a arătat că nu l-a cunoscut pe beneficiarul lucrărilor din strada Cristian Tell, însă printre muncitori circula un zvon că proprietarul imobilului este inculpatul Năstase Adrian.

Martorul Amâiei Constantin, cel care a întocmit proiectul privind amenajarea interioară a imobilului din strada Cristian Tell, a arătat că nu l-a cunoscut niciodată pe Paul Opriș, iar documentația a făcut-o pe baza datelor transmise de inculpata Jianu și a unor măsurători făcute la imobil.

De asemenea, martorul a arătat că a primit niște schițe de la martorii Țibu sau Deju, iar din modul în care erau concepute, a dedus că sunt ale aceluiași designer italian Roberto, cu care discutase și pentru imobilul familiei Năstase din str. Zambaccian.

În acest sens, este de reținut că același martor a întocmit o documentație similară și pentru imobilul din strada Zambaccian, care aparținea familiei Năstase.

Martorul **Chirilă Ionel**, maistru la S.C. Conimpuls S.A., a lucrat atât la imobilul din strada Zambaccian, cât și la cel din strada Cristian Tell.

Martorul a arătat că i-a văzut personal la acest imobil atât pe inculpata Năstase Daniela (însoțită de inculpata Jianu și de martora Jora), cât și pe inculpatul Năstase Adrian (de 3-4 ori).

În legătură cu prezenta acestuia, martorul a arătat că în luna octombrie 2003 cu ocazia uneia dintre vizite, inculpatul Năstase Adrian i-a solicitat șefului de șantier, Miha Nicolae, un grafic de lucrări, din care să rezulte termenele de finalizare a acestora.

Cu ocazia altei vizite, inculpatul i-a solicitat martorului și numitului Grigore (care locuia în imobil și îndruma muncitorii), să întoarcă o piesă de mobilier (prevăzută cu vitralii) pentru a o analiza.

Același martor a arătat că în subsolul imobilului, s-a recondiționat mobilă veche de către niște muncitori aduși de numitul Grigore, iar după recondiționare mobila a fost transportată de Grigore către o destinație necunoscută.

Martorul Miha Nicolae, director în cadrul S.C. Conimpuls S.A., care a supravegheat lucrările la imobilul din Cristian Tell, a arătat că stadiul și calitatea acestora erau verificate periodic de martora Jora, care de mai multe ori a venit însoțită de inculpata Năstase Daniela.

Discuțiile purtate cu ele vizau soluțiile tehnice pentru efectuarea lucrărilor solicitate, dar și refacerea unora dintre acestea, inclusiv probleme de design.

Totodată, martorul a precizat că o dată sau de două ori imobilul a fost vizitat și de către inculpat (însoțit de soția sa și de martora Jora), ocazie cu care s-a solicitat întocmirea unui grafic cu finalizarea lucrărilor (martorul a arătat că inculpata ar fi făcut această solicitare), lucru care s-a și întâmplat (graficul a fost depus de martor la imobilul din Zambaccian sau la biroul de avocatură al inculpatului Năstase Adrian).

Martorul **Deju Ștefan**, inginer în cadrul S.C. Conimpuls S.A., a executat la imobilul din strada Cristian Tell lucrări de montaj instalație aer condiționat.

Acesta a relatat despre o vizită a inculpaților Năstase, ocazie cu care martorul Chirilă le-a prezentat stadiul lucrărilor, iar martorul Deju și-a spus părerea cu privire la amplasarea unui aparat de aer condiționat într-un dulap de haine, arătând că montajul nu era corespunzător și nu va fi eficient.

Martorul Micu Adrian a arătat că a montat la imobilul din strada C Tell nu doar obiecte sanitare și centrale termice, ci și bucătăria (aragaz, mașină de spălat vase, chiuvetă).

Martorul Gabăr Ioan, angajat la S.C.Regal Glass S.R L, a arătat că a montat la imobilul din strada Cristian Tell cinci ferestre cu tâmplărie de aluminiu și geam mat și niște măști la contoarele de gaz, executând și o ușă de garaj.

Martorul a arătat că a văzut-o pe inculpata Năstase Daniela venind în vizită o dată sau de două ori, însoțită de o femeie despre care știa că este arhitect; cu aceste ocazii inculpata purta discuții cu martorii Chirilă sau Mihaela care reprezentau S.C. Conimpuls S.A.

- atât pe durata lucrărilor, cât și după finalizarea acestora s-a remarcat implicarea unor persoane de încredere ale familiei Năstase

Martorii audiați în cauză, implicați în lucrările la imobilul din strada Cristian Tell, au confirmat prezența permanentă în imobil a unei persoane numite Grigore, care supraveghea lucrările și echipele de muncitori, precum și prezența periodică a numitei Jora Magdalena. care o însoțea pe inculpata Năstase Daniela și care coordona lucrările de la imobil.

Pe de altă parte, probatoriul administrat în cauză a demonstrat faptul că în cursul anului 2005 la sediul S C. Conimpuls S.A. a avut loc o întâlnire la care a participat numita Anastasescu Marieta. apropiata a familiei Năstase și deținătoarea unuia dintre cele 4 apartamente situate în imobilul din strada Zambaccian, ocazie cu care aceasta a cerut lămuriri atât cu privire la acest imobil, cât și cu privire la cel din strada Cristian Tell.

Astfel, implicarea numitei Jora Magdalena, arhitect, în coordonarea lucrărilor de la imobilul din strada Cristian Tell, este recunoscută inclusiv de aceasta în declarațiile de martor date în cauză.

Martora a arătat că între ea și inculpatul Năstase Adrian s-au stabilit relații de colaborare de pe vremea când acesta a ocupat funcția de ministru de externe, iar ulterior relația a evoluat într-una de amiciție.

În privința implicării sale la imobilul din strada Cristian Tell, martora a susținut că a fost vorba despre o consultanță cu privire la amenajările interioare și exterioare, acordată familiei Năstase, recunoscând că a mers periodic la imobil (în total de circa 20 de ori), însoțind-o pe inculpata Năstase Daniela, iar într-o împrejurare și pe inculpatul Năstase Adrian.

Gradul său de apropiere față de familia Năstase, dar și de implicare în toate cele trei imobile aparținând acestora (Cornu, Zambaccian și Cristian Tell) este demonstrat de faptul că martora a însoțit-o pe inculpata Năstase într-una dintre deplasările din China, că a participat ulterior în România la sortarea bunurilor pentru cele trei imobile, iar după declanșarea cercetărilor a fost contactată de aceeași inculpată pentru a i se sugera anumite amănunte în legătură cu declarațiile pe care urma să le dea la Parchet.

Din declarațiile altor martor audiați în cauză (Țibu Mihai, Deju Vasile, Chirită Ionel. Hriban Ioan, Micu Adrian. Mitiu Nicolae, Proca Ioan) rezultă că martora Jora Magdalena era cea care controla stadiul și calitatea lucrărilor la imobil, dând indicații sau făcând observații cu

privire la soluțiile arhitecturale și la alte aspecte legate de continuarea lucrărilor ori solicitând refacerea unora dintre ele.

Conduita acesteia, ca și împrejurarea că o însoțea pe inculpata Năstase Daniela a contribuit la perceperea martorei Jora (alături de numitul Grigore) ca fiind reprezentant al beneficiarului.

În privința **numitului Grigore Gheorghe, audiat de asemenea ca martor în prezenta cauză**, prezența sa permanentă la imobilul din strada Cristian Tell și implicarea sa în supravegherea lucrărilor este dovedită de asemenea de martorii audiați în cauză (Țibu Mihai, Deju Vasile, Oțel Emilia, Jora Magdalena, Șopu Marian, Chirilă Ionel, Hriban Ioan, Micu Adrian, Miha Nicolae, Focșa Cezar, Denis Petrică, Gavriliu Constantin, Proca Ioan, Gabăr Ioan, Deju Ștefan).

Spre deosebire de **martora Jora**, a cărei prezență este atestată doar începând cu anul 2002, în privința martorului Grigore Gheorghe acesta se afla în imobilul din strada Cristian Tell încă din toamna anului 2001, adică în perioada în care proprietar în acte era Tamara Cemășov (imobilul a fost dobândit în septembrie 2001 și „înstrăinat” în ianuarie 2002).

În acest sens, din declarațiile **martorilor Deju Vasile și Deju Ștefan** a rezultat că, la solicitarea telefonică a inculpatei Jianu, aceștia împreună cu alte două persoane s-au deplasat la imobilul din strada Cristian Tell pentru a verifica și porni instalația de încălzire, ocazie cu care au fost întâmpinați (așa cum inculpata Jianu le spusese) de numitul Grigore

După începerea lucrărilor de renovare, același Grigore a fost cel care a supravegheat inițial lucrările de demolare, decapare și turnări betoane, iar ulterior a supravegheat executarea tuturor celorlalte lucrări (instalații sanitare și electrice) și a asigurat paza clădirii, în condițiile în care pe perioada lucrărilor a locuit în imobil.

De asemenea, numitul Grigore a supravegheat și lucrările de recondiționare a unor piese de mobilier, desfășurate în subsolul imobilului, iar după finalizarea acestora, a transportat mobila către o altă destinație.

Ca și în cazul martorei Jora, și numitul Grigore a fost perceput de muncitori ca fiind un reprezentant al beneficiarului sau se afla în relații foarte apropiate cu acesta.

Mai mult așa cum a relatat unul dintre martori, numitul Grigore spunea tot timpul că „a discutat cu șeful sau șefa”, în persoana inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela.

Fiind **audiat în cauză în calitate de martor, numitul Grigore Gheorghe** nu a negat că este un apropiat al familiei Năstase, în condițiile în care a lucrat în Ministerul de Externe în perioada în care inculpatul a ocupat funcția de ministru.

În legătură cu prezența sa în imobilul din strada Cristian Tell, **martorul a susținut** că a avut acceptul numitului Paul Opreș de a locui în imobil, fiindu-i prezentat de inculpata Năstase Daniela.

Martorul nu a dat însă vreo explicație pentru prezența sa în imobil încă din toamna anului 2001 (când imobilul aparținea Tamarei Cemășov), deși a recunoscut explicit acest lucru în fața instanței de fond.

La rugămintea inculpatei, ar fi supravegheat lucrările la imobil și l-ar fi ajutat Paul Opreș să transfere utilitățile de pe numele fostului proprietar (Dudaș Maria, de la care ar fi primit și cheile, deși în realitate aceasta fusese unul dintre proprietarii de la care cumpărase imobilul Tamara Cemășov!).

Martorul a negat prezența inculpatului Năstase Adrian la imobil, dar a recunoscut prezența inculpatei Năstase Daniela și a martorei Jora, precum și faptul că Paul Opreș nu a venit să supravegheze lucrările; de asemenea, martorul a recunoscut implicarea sa în recondiționarea unor piese de mobilier.

Deși cunoștea cine este titularul imobilului (în persoana numitului Opreș Paul), nu a făcut cunoscut acest lucru muncitorilor, pe care nu i-ar fi auzit spunând că imobilul din Cristian Tell aparține familiei Năstase.

În fine, demn de reținut pentru relația în care se găsea cu familia Năstase este împrejurarea, recunoscută de martor, că la rugămintea inculpatei Năstase Daniela a luat un plic destinat martorului Păun Ioan aflat la ambasada din Beijing și l-a înmânat unei persoane din serviciul de curieri diplomatici, iar subsecvent a primit pe aceeași filieră un plic de la martorul Păun, pe care l-a înmânat inculpatei.

Prezența martorului Grigore și activitățile desfășurate de acesta la imobilul din strada Cristian Tell **sunt confirmate și de șoferul familiei Năstase, martorul Urducea Ion.**

Acesta l-a ajutat pe numitul Grigore (pe care l-a prezentat ca fiind „omul bun la toate” al familiei Năstase) să se mute în strada Cristian Tell și a dat detalii despre activitatea de recondiționare a mobilierului care avea loc în această locație.

Astfel, **martorul a arătat că** la solicitarea inculpatei Năstase, împreună cu Grigore a transportat obiecte de mobilier vechi de la Cornu în strada Cristian Tell, iar după recondiționare mobilierul a fost dus în cea mai mare parte la imobilul din strada Zambaccian și în mică măsură la Cornu.

În privința **numitei Anastasescu Mariana**, avocat al familiei Năstase și deținător al unuia dintre apartamentele din imobilul din strada Zambaccian (preluat prin cesiune de la S.C.Vertcon S.A.), aceasta a participat în anul 2005 la Bacău la o întâlnire cu reprezentanții S.C.Conimpuls S.A., care reclama datoriile ale familiei Năstase în legătură cu imobilele din str.Zambaccian și C.Tell.

Deși prezența sa la discuții a fost doar în legătură cu primul imobil (căci potrivit **martorei Anastasescu**, inculpata Năstase Daniela i-a comunicat că imobilul din str.C.Tell nu o interesează, întrucât este al lui Paul Opreș), martora din proprie inițiativă și din curiozitate” a solicitat detalii și cu privire la acest imobil, întrucât a apreciat că valoarea lucrărilor (despre care se presupune că nu știa totuși mare lucru...) este foarte mare față de ce se spunea că s-a efectuat.

Participarea martorei Anastasescu la întâlnirea cu reprezentanții S.C.Conimpuls S.A. rezultă din declarațiile martorilor Deju Vasile, Alexe Alice, Irimia Dorin, Popa Cristina și Domea Dacica.

Din declarațiile acestor martori a rezultat că întâlnirea de la Bacău a avut loc din inițiativa martorei Anastasescu, care s-a arătat surprinsă de valoarea mare a lucrărilor executate la Cristian Tell, spunând că acolo „nu s-a efectuat decât o igienizare” Martora a solicitat detalii tehnice și a întrebat dacă s-au întocmit situații de lucrări și dacă acestea au fost semnate de beneficiar.

Deși nu s-a prezentat ca reprezentant al beneficiarului lucrărilor din strada Cristian Tell, este cert că **martora Anastasescu** a solicitat relații și cu privire la acest imobil, iar **prezența sa ca avocat al familiei Năstase** a întărit convingerea că beneficiarul era familia Năstase.

- nimeni nu l-a văzut vreodată pe numitul Paul Opreș la imobilul din strada Cristian Tell.

Probatoriul administrat în cauză demonstrează că lucrările la imobilul din strada Cristian Tell au fost executate fără să existe vreun contract încheiat între beneficiar și antreprenor.

Deși potrivit contractului de vânzare-cumpărare numitul Paul Opreș a devenit proprietar al acestui imobil, el nu a avut nici un contact cu societatea care a efectuat lucrările, nu a discutat cu persoana care a întocmit proiectul tehnic pentru aceste lucrări, nu a fost văzut niciodată la imobil în perioada executării acestora, nu a semnat nici un înscris în legătură cu aceste lucrări (contract, situații de lucrări), nu a făcut nicio plată în nume propriu pentru lucrările executate (cu excepția sumei de 146,337.800 ROL achitată post-factum (în anul 2005) prin transfer bancar, urmare a discuției purtate la Bacău între reprezentanții S.C.Conimpuls S.A. și martora Anastasescu).

Așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, numitul Paul Opreș nu a fost audiat în cauză datorită stării sale precare de sănătate, decedând la 1.05.2006; fiind vizitat la spital de organele judiciare pentru a i se comunica faptul că în imobilul din strada Cristian Tell urma să aibă loc o percheziție, acesta a precizat: „Eu am de spus doar 2-3 propoziții. Restul, să răspundă cine trebuie” (proces-verbal, fii. 163 voi. 15 dup).

În privința probatoriului testimonial, din declarațiile angajaților S.C.Conimpuls S.A. rezultă în mod invariabil că numitul Paul Opreș nu a fost văzut vreodată la imobilul din strada Zambaccian și nu a semnat vreun act în legătură cu lucrările la acest imobil (a se vedea declarațiile martorilor Deju Vasile, Grigoraș Constanța, Alexe Alice, Mrhu Nicolae, Dornea Dacica).

De asemenea, martora Jora Magdalena a aflat de la inculpata Năstase Daniela abia după declanșarea cercetărilor în cauză că proprietarul imobilului din strada Cristian Tell este Paul Opreș,

Este relevant totodată și faptul că nici măcar persoana care a întocmit proiectul pentru lucrările care urmau a fi executate la imobil, **martorul Amăiei Constantin, nu l-a cunoscut pe „beneficiarul” documentației întocmite și nu l-a văzut vreodată pe Paul Opreș**, realizând proiectul la solicitarea inculpatei Jianu. care i-a transmis toate datele de care avea nevoie.

Persoanele care au dat declarații relevante în legătură cu numitul Paul Opreș și care au încercat să acrediteze o altă situație de fapt (îmbrățișată de prima instanță) au fost fie apropiați ai familiei Năstase (Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe, Urducea Ion), fie soția, respectiv copiii numitului Paul Opreș (Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir).

În legătură cu aceste persoane, Completul de 5 judecători constată că asupra lor planează ab initio o prezumție de subiectivism în condițiile în care fie se află într-o anumită legătură cu persoanele cercetate, fie dorind să-și valorifice un interes material propriu (ca moștenitori legali ai defunctului Paul Opreș).

Pe de alta parte, aceste persoane nu neagă împrejurările atestate de angajații S.C.Conitnpuls S.A., în sensul că Paul Opreș nu a fost văzut la imobil și nu a fost perceput ca adevăratul beneficiar al lucrărilor, ci încearcă să explice această situație (și, prin aceasta, implicarea inculpaților Năstase) prin starea de boală, care l-ar fi împiedicat pe respectivul să acționeze ca un adevărat proprietar.

Martora Corbeanu Smaranda a susținut că numitul Paul Opreș călătorea mult și avea probleme de sănătate, însă discuta cu inculpata Năstase Daniela, iar atunci când era foarte

ocupat, îi lăsa diverse sume de bani pentru achitarea facturilor la utilități, care erau aduse de numitul Grigore (persoana care se ocupa de „regia” imobilului din strada Cristian Tell). Acesta din urmă primea sumele de bani de la inculpată sau martoră și achita respectivele facturi.

Martorul Grigore Gheorghe nu a confirmat implicarea sa în plata utilităților pentru Imobilul din strada Cristian Tell (ci doar în transferarea acestora pe numele noului proprietar), ci a afirmat că a locuit în imobil cu imobilul din strada Cristian Tell, unde aceasta s-a întâlnit cu Paul Opreș

Cu această ocazie, Paul Opreș i-ar fi explicat martorului unde se află biroul său. În ideea că în perioada următoare trebuia să-l transporte acolo pe numitul Grigore, lucru care s-a și întâmplat.

Din declarația soției lui Paul Opreș, **martora Ardelean Florica** a rezultat că acesta ar fi manifestat un interes pentru imobilul din strada Cristian Tell încă din anul 1998, însă achiziționarea s-ar fi realizat prin 2001-2002, lucru despre care martora a aflat întâmplător de la contabilă sa (fiind în acea perioadă deja separată în fapt de soțul său), în contextul în care acesta ar fi avut nevoie de bani pentru a investi în imobil.

Martora nu cunoaște amănunte despre renovarea imobilului și nici dacă soțul său a primit vreo notificare pentru investițiile făcute în imobil, dar știe despre faptul că a fost vizitat în spital de niște persoane în acest sens.

Din declarațiile martorei a mai rezultat că Paul Opreș i-a interzis să discute despre imobil, dar i-a spus înainte de a muri că acesta trebuie să rămână fiului său, Codruț.

De asemenea, martora a afirmat că toate actele de proprietate ale lui Paul Opreș s-au găsit într-o geantă diplomat, pe care a observat-o asupra fiului acestuia la spital, dar în legătură cu care Paul Opreș a interzis orice discuție.

În ce privește relația cu familia Năstase, martora s-a întâlnit cu inculpații doar de 3 ori. Ultima dată la înmormântarea soțului său.

Din declarațiile copiilor lui Paul Opreș (dintr-o căsătorie anterioară), martorii Opreș Vladimir Codruț și Opreș Andra-Lavinia, a rezultat că acesta le-ar fi spus despre achiziționarea imobilului încă din timpul vieții, însă doar fiul a făcut mai multe vizite în strada Cristian Tell împreună cu tatăl său mai înainte de decesul acestuia.

În privința **actelor de proprietate, nu se știe cine le-a adus la notariat pentru dezbateră succesiunii**, însă ele nu au rămas în posesia moștenitorilor (cel puțin la data audierii lor în faza de urmărire penală).

Niciunul dintre copii nu a cunoscut amănunte despre renovarea imobilului și nici despre natura relațiilor tatălui lor cu familia Năstase.

Ambii și-au stabilit domiciliul în strada Cristian Tell, însă potrivit celor doi martori doar fiica lui Paul Opreș locuiește efectiv în imobil.

Examinând declarațiile martorilor sus-menționați (Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe, Urducea Ion, Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir), Completul de 5 judecători constată că acestea nu exprimă adevărul în legătură cu numitul Paul Opreș, **întrucât nu se coroborează cu alte mijloace de probă obiective, existând totodată contradicții chiar în conținutul acestor declarații sau între ele.**

În acest sens, între declarațiile martorilor Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe și Urducea Ion rezultă contradicții cu privire la circumstanțele în care martorul Grigore a ajuns să locuiască în imobil.

Astfel, așa cum s-a văzut, acesta a arătat în mod expres că a început să locuiască în strada Cristian Tell începând cu toamna anului 2001, susținând că a avut acordul lui Paul Opreș în acest sens.

Or, în acea perioadă imobilul se afla încă în proprietatea de jure a Tamarei Cernășov, astfel încât Paul Opreș nu putea dispune în nici un fel asupra imobilului.

Prin urmare, **susținerile martorului Grigore sunt neadevărate.**

Tot astfel sunt și afirmațiile martorului Urducea, potrivit cărora după ce l-a dus pe martorul Grigore la Paul Opreș, l-a ajutat să se mute în strada Cristian Tell. Este evident că acest lucru nu s-a întâmplat, câtă vreme martorul Grigore locuia în imobil încă din toamna anului 2001, fapt confirmat de altfel și de angajații S C Conimpuls S A. care fuseseră trimiși în aceeași perioadă de inculpata Jianu pentru a pune în funcțiune instalația de încălzire.

Altă contradicție există în legătură cu implicarea martorului Grigore în plata utilităților pentru imobilul din strada Cristian Tell: acest lucru este afirmat doar de martora Corbeanu, în timp ce martorul Grigore a făcut referire la un alt aspect, respectiv la demersurile pe care le-ar fi făcut pentru trecerea utilităților pe numele lui Paul Opreș.

În acest context, este de remarcat că, potrivit martorului Grigore, el ar fi primit cheile de la imobil de la numita Dudaș Maria, deși aceasta fusese unul dintre coproprietarii care vânduseră imobilul Tamarei Cemășov, nicidecum lui Paul Opreș.

În privința vizitelor făcute de Paul Opreș la imobilul din strada Cristian Tell (afirmate de fiul acestuia), **este greu de acceptat ca acestea ar fi avut loc**, câtă vreme niciuna dintre persoanele care au lucrat la imobil nu l-a văzut vreodată acolo pe Paul Opreș, nici măcar martorul Grigore care a locuit în imobil pe toată durata lucrărilor.

În altă ordine de idei, declarațiile acestor martori ridică un semn de întrebare cu privire la posibilitățile financiare ale lui Paul Opreș, în considerarea cărora instanța de fond a apreciat că acesta dobândise cu adevărat imobilul.

Astfel, potrivit soției sale. Paul Opreș avea nevoie de bani pentru a investi în imobil, după cumpărarea acestuia, prin urmare situația sa financiară nu era una extraordinară.

Pe de altă parte, potrivit **martorei Corbeanu**, Paul Opreș lăsa bani pentru plata utilităților, dar nu și pentru lucrările propriu-zise, ceea ce ridică din nou un semn de întrebare asupra potenței sale financiare.

Mai mult, deși în perioada în care se găsea în spital ar fi primit vizita unor persoane în legătură cu lucrările executate (și demult finalizate) la imobilul din strada Cristian Tell, el nu a achitat contravaloarea acestora.

Prin urmare, dacă era o persoană care și-a permis să cumpere un imobil cu peste 300.000 de euro, cum de nu a avut resursele necesare pentru plata lucrărilor de renovare? Sau, presupunând ca nu le-a avut, cum de a acceptat ca acestea să se desfășoare (prezumându-se în mod absolut ca aceasta este o decizie care aparține întotdeauna proprietarului, dar nu prietenilor, oricât ar fi ei de apropiați ...)?

Declarațiile persoanelor apropiate lui Paul Opreș ridică un semn de întrebare și cu privire la actele de proprietate ale imobilului.

Astfel, pe de o parte, soția sa arată că ele s-ar fi aflat (alături de toate actele de proprietate ale lui Paul Opreș) într-o geantă diplomat aflată în posesia fiului său, fapt pe care l-a constatat personal cu ocazia unei vizite la spital în anul 2006. Fiind chestionat în legătură cu aceasta, Paul Opreș i-a interzis să mai pună întrebări pe acest subiect.

Pe de altă parte, **fiind întrebat de procuror dacă a intrat în posesia actului de proprietate pentru imobilul din strada Cristian Tell (când și în ce împrejurări), acesta a arătat că nu este în posesia lor, că le-a văzut la dezbaterile succesiunii și că singurul înscris pe care îl deține este hotărârea judecătorească prin care s-a realizat partajul succesoral.**

De altfel, în mod inexplicabil **imobilul din strada Cristian Tell nu a fost menționat în certificatul de moștenitor emis la scurt timp după deces (8 iunie 2006) ci abia într-un supliment, încheiat după 7 luni de la deces (11 decembrie 2006).**

Or, câte vreme ești moștenitorul unui bun, nu este evident că deții toate actele în legătură cu acesta, inclusiv cel prin care autorul tău a dobândit bunul?

Mai mult, dacă era de notorietate că defunctul avea în patrimoniu acest imobil (așa cum a rezultat din declarațiile celor trei moștenitori), cum se explică faptul că acesta nu a fost menționat în primul certificat de moștenitor, ci abia după 6 luni de la emiterea acestuia?

În ce privește imobilul din strada Cristian Tell, din declarațiile martorilor Opreș Vladimir și Opreș Andra rezultă că după moartea lui Paul Opreș ambii și-au schimbat domiciliul la această adresă, însă numai fiica defunctului ar locui efectiv în imobil (**în timp ce fiul a preferat să locuiască în continuare la bloc, într-o zonă de la periferia Bucureștiului**),

Fără ca titularul folosinței în prezent a imobilului să aibă o deosebită relevanță pentru stabilirea adevăratei situații de fapt, este totuși de remarcat faptul că, fiind emise mandate de aducere de către instanța de fond la adresa din strada Cristian Tell în vederea audierii celor doi martori, din procesul-verbal întocmit cu ocazia executării unuia din ele a rezultat că, **potrivit jandarmului care asigură paza ambasadei Franței (ce este situată vis-a-vis de imobilul în cauză), de la numărul 15 nu intră și nu iese nimeni.**

În realitate, declarațiile celor 6 martori menționați anterior nu reflectă adevărul în privința presupusei achiziționări a imobilului din strada Cristian Tell de către Paul Opreș și tind la stabilirea unei situații de fapt nereale, favorabile inculpaților Năstase și Jianu, fiind fără relevanță rațiunile pe care le-au avut martorii pentru depozițiile mincinoase făcute (servilismul față de inculpații Năstase - cum este cazul martorilor Corbeanu, Grigore sau Urducea - ori speranța că pot valorifica în propriul lor interes o situație care s-a precipitat prin decesul lui Paul Opreș - cum este cazul martorilor Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir).

- lucrările au fost executate de societăți asupra cărora inculpata Jianu Irina Paula deținea controlul (în principat, S.C. Conimpuls S.A., dar și SC Vertcon S.A. și S.C. Regal Glass S.R.L.), iar o parte din contravaloarea acestor lucrări a fost achitată de către această inculpată.

Din **probatoriul administrat** în cauză a rezultat că inculpata Jianu a fost cea care a dispus ca lucrarea din strada Cristian Tell să fie executată de către S.C. Conimpuls S.A., societate pe care inculpata a continuat să o coordoneze și să o controleze chiar și după ce a fost numită ca inspector general de stat în cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.

Astfel, **martorul Deju Vasile**, a arătat că în anul 2002 a fost numit în funcția de președinte al S.C. Conimpuls SA chiar de către inculpata Jianu, deși aceasta era deja plecată la

București, la I.S.C. în acest sens, întrebându-l pe martorul Sechelariu Sergiu, acționarul majoritar ai societății, cine îi este șef și de ordinele cui trebuie să asculte în ce privește activitatea firmei, acesta a indicat-o pe inculpata Jianu.

În ce privește modul în care inculpata continua să coordoneze activitatea societății, din declarațiile aceluiași martor a rezultat că o dată sau de două ori pe Jună, de regulă sâmbătă, inculpata se deplasa la Bacău și le cerea martorilor Deju Vasile și Popa Cristina un raport verbal cu privire la situația economică a firmei, proiectele aflate în lucru, încasări, punându-i-se la dispoziție inclusiv documentele financiar- contabile. Mai mult, inculpata putea cere schimbarea unor persoane, dacă aprecia că acestea nu corespundeau profesional.

Afirmațiile **martorului Deju** în legătură cu implicarea inculpatei Jianu în activitatea S.C. Conimpuls S.A. a fost confirmată și de martorii Sechelariu Sergiu, acționar majoritar al societății, Miha Nicolae, director executiv. Popa Cristina, membru ai Consiliului de Administrație, Dornea Dacica, director economic, Țibu Mihai, director în cadrul societății, Chirilă Ionel, maistru constructor.

În ce privește implicarea SC Conimpuls S.A. în executarea lucrărilor fa imobilul din strada Cristian Tell, aceasta a fost decisă în mod expres de către inculpata Jianu, care a susținut că societatea va primi bani din această lucrare.

Mai mult, fiind întrebată cu privire la existența unui contract cu beneficiarul și a autorizației de construcție necesară desfășurării acesteia, inculpata a afirmat în fața martorului Țibu Mihai că lucrează pentru prim-ministrul Adrian Nastase și că nu-i va cere nimeni vreo autorizație.

Este de remarcat că tot **inculpata Jianu s-a implicat și în întocmirea proiectul tehnic** al lucrării de către martorul Amîiei Constantin. Potrivit acestuia, inculpata a fost cea care l-a contactat pentru întocmirea documentației, transmitându-i toate datele de care avea nevoie, inclusiv identitatea beneficiarului (**pe care de altfel martorul nu l-a cunoscut personal**).

Martora Dornea Dacica a confirmat faptul că lucrările de la **imobilul din strada Cristian Tell** au fost aduse pentru firmă de inculpata Jianu și că pe perioada desfășurării lor, aceasta a fost cea care a coordonat și controlat toate activitățile specifice pentru derularea acestora lucrări. Beneficiarul a fost ținut secret de către inculpata Jianu, nu s-a încheiat vreun contract, însă atât muncitorii, cât și **persoanele care coordonau lucrările la fața focului** (martorii Miha Nicolae, Chirilă Ionel și Țibu Mihai) **nu se fereau să spună că adevăratul beneficiar era familia Năstase**, cu atât mai mult cu cât o serie de materiale se regăseau puse în operă atât la imobilul din strada Zambaccian (care aparținea oficial inculpaților Năstase), **cât și la cel din strada Cristian Tell**.

Potrivit **martorului Țibu Mihai**, inculpata Jianu dirija și ordona plățile către toți furnizorii de materiale de finisaj aferente lucrărilor din Cristian Tell. În acest sens, **martora Popa Cristina** a precizat că din dispoziția inculpatei Jianu a achitat o factură emisă de către SC Titan Mar SA reprezentând contravaloarea unor lucrări de placaj din piatră efectuate la imobilul din Cristian Tell, beneficiarul menționat pe factură fiind S.C Vertcon S A., deși această societate nu avea vreo legătură cu imobilul din strada Cristian Tell, Totodată, potrivit martorului Bălănescu Bogdan, administrator fa S.C.Regaj Gjass S.R.L, această societate a efectuat pentru imobilul din strada Cristian Tell o ușă de garaj, o ușă din aluminiu tot la garaj și o ramă la o centrală termică, lucrările fiind facturate către S.C.Vertcon S.A.

În legătură cu plata lucrărilor, în lunile februarie-martie 2003 **martorul Deju** i-a comunicat inculpatei că s-au adunat cheltuieli mari neachitate pentru imobilul din strada Cristian Tell.

În aceste condiții, **inculpata Jianu a adus personal mai întâi suma de 978.000.000 ROL (pentru care a solicitat eliberarea mai multor chitanțe în numele lui Paul Opreș), iar mai apoi 1.650.0010.000 ROL, cerând să se mascheze această sumă sub forma unui împrumut acordat firmei de către inculpată, urmat de restituirea acestuia și de emiterea unor noi dispoziții de încasare a aceleiași sume (de asemenea în tranșe) de la Paul Opreș, ca și cum acesta ar fi plătit-o în numerar (a se vedea și declarația martorei Dornea Dacica).**

Sintetizând cele expuse anterior, rezultă ca inculpata Jianu Irina Paula a fost cea care a decis implicarea tuturor societăților pe care le controla în fapt în executarea lucrărilor de ia imobilul din strada Cristian Tell, a furnizat toate datele necesare întocmirii proiectului tehnic, a dispus asupra plății furnizorilor externi și a achitat personal o parte din contravaloarea lucrărilor executate de SC Conimpuls S.A.

Completul de 5 judecători constată că soluția de achitare a inculpaților Năstase Adrian și Jianu Irina Paula pentru acele acte materiale ale infracțiunilor de luare, respectiv dare de mită care vizează **imobilul din strada Cristian Tell** este netemeinică și nelegală, fiind **consecința neluării în considerare a întregului probatoriu administrat în faza de urmărire penală și readministrată direct și nemijlocit în cursul judecății.**

Practic, fără a face vreo referire la amplul material probatoriu aflat la dosar, inclusiv la cel administrat în faza de judecată, **prima instanță și-a însușit apărarea inculpaților, reținând că nu s-a făcut dovada caracterului simulat al tranzacției privind imobilul din strada Cristian Tell** și, implicit a faptului că adevărații beneficiari ai lucrărilor executate și neachitate la acest imobil este inculpatul Năstase Adrian.

Apărarea inculpaților, valorificată de instanța de fond în motivarea soluției de achitare, a încercat să acrediteze ideea că adevăratul proprietar la imobilului din strada Cristian Tell și beneficiar al lucrărilor de renovare a fost Paul Opreș, iar implicarea inculpaților Năstase, respectiv Jianu în efectuarea acestora s-a datorat fie stării grave de sănătate a susnumitului (în cazul inculpaților Năstase), fie dorinței de a garanta pentru bonitatea beneficiarului (în cazul inculpatei Jianu)

Această apărare nu poate fi primită decât cu neluarea în considerare a întregului material probatoriu administrat în cauză.

Astfel, așa cum instanța de recurs a reținut anterior, dovedirea actelor materiale de dare și luare de mită în legătură cu imobilul din strada Cristian Tell!, nu poate fi redusă la analiza posibilităților materiale ale Tamarei Cernășov, respectiv Paul Opreș de a dobândi succesiv același imobil.

Dincolo de aspectele deja analizate, care ridică serioase semne de întrebare asupra circumstanțelor în care s-a realizat dobândirea și înstrăinarea imobilului, **caracterul simulat al actului încheiat între Tamara Cernășov și Paul Opreș a fost dovedit implicit, prin împrejurări ulterioare și care au vizat circumstanțele în care s-au realizat lucrările de renovare la acest imobil.**

Aceste circumstanțe, neavute în vedere de prima instanță, vizează în esență următoarele aspecte:

- deși prin ipoteză imobilul nu a aparținut familiei Năstase, este cert că o bună parte din materialele folosite la imobilul din strada Cristian Tell (incluzând parchet, obiecte sanitare, obiecte de iluminat, piese de decorațiune) au provenit din importurile din China efectuate prin SC Vertcon S.A., deja analizate și asupra cărora chiar și instanța de fond a reținut că au fost achitate cu banii familiei Năstase.

Această împrejurare a fost reținută chiar de instanța de fond, ca situație de fapt, atunci când a analizat importurile din China, însă ea a fost omisă ulterior, cu ocazia analizei situației imobilului din strada Cristian Tell (a se vedea fii 17 paragraful 3 din sentința recurată); „Ulterior, bunurile aflate în containerele depozitate în incinta REMAT Chitila au fost preluate și transportate la imobilul din București, str. Zambaccian nr.16 și folosite la amenajarea respectivei construcții, precum și la imobilul din București, str. Cristian Tell nr. 15 și imobilul din localitatea Comu, județ Prahova, aflat în proprietatea soților Năstase”.

Prin urmare, **implicarea soților Năstase în lucrările din strada Cristian Tell nu s-a rezumat la un ajutor nepatrimonial acordat prietenului Paul Opriș, constând în supravegherea executării acestora, ci a implicat cheltuieli efective în legătură cu acest imobil, constând în contravaloarea unei părți însemnate a materialelor folosite, inclusiv obiecte de decorațiune.**

Posibila apărare a inculpaților (pe care aceștia nu și-au făcut-o, dar pe care instanța de recurs o analizează strict ipotetic), în sensul că și această conduită a lor s-ar explica prin aceeași relație de prietenie cu Paul Opriș, nu poate fi primită, în condițiile în care inculpații Năstase au negat implicarea lor în importurile din China (nu poți susține mai întâi că bunurile nu-ți aparțin, pentru ca apoi să invoci o situație contrară).

În consecință, implicarea patrimonială a inculpaților Năstase în lucrările la imobilul din strada Cristian Tell, dovedește că în fapt acesta le aparținea (în condițiile în care inculpații Năstase Daniela fusese desemnată de Tamara Cernășov prin testament legatară universală).

- perceperea inculpaților Năstase ca adevărați beneficiari ai lucrărilor din strada Cristian Tell s-a datorat atât **conduitei adoptate de ei la fața locului, cât și implicării unor persoane apropiate de familia Năstase în aceste lucrări, inclusiv în probleme legate de costul acestora.**

Așa cum a rezultat din probatoriul administrat în cauză, este de necontestat faptul că inculpații Năstase au fost văzuți în mai multe rânduri la imobilul din strada Cristian Tell, iar conduita adoptată de ei a fost una specifică beneficiarilor lucrărilor, dând indicații cu privire la diferite soluții tehnice sau chiar arhitectonice care trebuiau adoptate, cu privire la destinația unor încăperi ori solicitând chiar un grafic de lucrări.

Mai mult, **în același imobil s-au desfășurat și lucrări de recondiționare a unor piese de mobilier care în mod cert aparțineau familiei Năstase, provenind din imobilul inculpaților localitatea Cornu și fiind destinate după recondiționare decorării imobilelor inculpaților din strada Zambaccian și, parțial, din localitatea Comu.**

Întreaga **conduită a inculpaților manifestată la fața locului a depășit limitele unui ajutor dezinteresat acordat unui prieten aflat în dificultate, fiind greu de explicat de pildă cum un prim-ministru care, așa cum însuși inculpatul Năstase Adrian a afirmat-o, este extrem de ocupat cu problemele țării își găsește totuși timp să vină într-un imobil aparținând unui prieten și să dea indicații cu privire la destinația de birou a unei încăperi, contrazicându-și în acest sens nu doar soția, ci și arhitectul care se ocupa de lucrare.**

Mai mult, este greu de înțeles **implicarea atât de activă a inculpatei Năstase Daniela** în supravegherea lucrărilor, în condițiile în care chiar ea a recunoscut în declarația dată în fața instanței de fond că Paul Opreș avea o relație mai apropiată cu inculpatul Năstase Adrian decât cu ea.

Emiterea unor opinii cu privire la soluții arhitectonice sau privitoare la finisaje, refacerea unor lucrări în acord cu propriile gusturi și dorințe, nu pot fi justificate prin prisma relației de prietenie cu beneficiarul lucrărilor.

Implicarea familiei Năstase în această lucrare nu s-a rezumat la aportul celor doi inculpați (patrimonial și nepatrimonial), ci a inclus și persoane percepute ca apropiați ori "oameni de casă" ai inculpaților (cum este cazul arhitectului care a coordonat lucrările ori a numitului Grigore care a locuit pe perioada desfășurării acestora în imobil și i-a supravegheat la rândul său pe muncitori, implicându-se totodată în recondiționarea elementelor de mobilier, în condițiile arătate mai sus).

Pe de altă parte, **interesul manifestat de inculpați prin intermediar (avocatul familiei)** după finalizarea lucrărilor în legătură cu valoarea acestora, este inexplicabil doar prin prisma relației de prietenie cu numitul Paul Opreș, cu atât mai mult cu cât în perioada în care acest demers a fost făcut, respectivul era încă în viață.

În ce privește relația de prietenie dintre familia Năstase și Paul Opreș, aceasta nu a apărut suficient de bine conturată astfel încât să justifice un asemenea grad de implicare a inculpaților în lucrările din strada Cristian Tell.

Astfel, se observă că nu toți membrii familiei lui Paul Opreș au fost la curent cu prietenia acestuia cu familia Năstase (a se vedea mărturiile copiilor), după cum argumentele invocate în sprijinul unei relații apropiate nu sunt convingătoare (a se vedea mărturia soției supraviețuitoare cu privire la cele trei ipostaze în care s-a văzut cu familia Năstase ori chiar declarația inculpatei Năstase Daniela evocată anterior).

Însă, dincolo de existența unei relații de prietenie care ar fi stat la baza conduitei inculpaților Năstase vis-a-vis de lucrările din strada Cristian Tell, **esențială este o altă împrejurare rezultată din probatoriul cauzei și ignorată de instanța de fond.**

Așa cum rezultă din **actele medicale aflate la dosar, diagnosticarea lui Paul Opreș cu boala gravă care i-a fost în final fatală s-a petrecut în anul 2003, acesta suferind ulterior mai multe intervenții chirurgicale, tratamente specifice și internări în spital și decedând la data de 1.05.2006 (fil. 174 voi. 15 dup și fil. 51 vol.7 ds fond).**

Or, așa cum o probează declarațiile angajaților S.C.Conimpuls S.A. implicați în lucrările din strada Cristian Tell, acestea au demarat în primăvara anului 2002, situație în care se ridică în mod firesc întrebarea: ce l-a împiedicat pe Paul Opreș să se implice personal în lucrările de renovare a imobilului care, prin ipoteză, îi aparținea, măcar în perioada 2002-2003, înțelegând prin aceasta contactarea și încheierea unui contract cu firma care le-a executat, respectiv cu proiectantul lucrărilor, semnarea situațiilor de lucrări și plata celor efectuate în această perioadă, prezența sa la fața locului și perceperea ca adevărat beneficiar al lucrărilor?

De asemenea, ulterior diagnosticării sale cu o boală gravă, de ce a preferat să-i implice pe inculpații Năstase în aceste lucrări, în condițiile în care avea doi copii majori și o soție (care, chiar dacă era separată în fapt, avea o relație de afaceri cu Paul Opreș)? Acceptând că inculpații Năstase aveau o experiență mai mare în privința lucrărilor de construcții (având în vedere situația imobilului din strada Zambaccian), de ce nu și-a mandatat persoanele

apropiate să efectueze măcar plățile pentru lucrările deja efectuate? Mai mult, cum se explică plata unei sume infime (și aceea efectuată de inculpata Jianu) în contul lucrărilor, deși acestea fuseseră finalizate? Cum se explică interesul inculpatului Năstase Adrian pentru un grafic de execuție, în condițiile în care beneficiarul nu-și îndeplinise obligația corelativă de plată a lucrărilor deja executate?

În realitate, motivația implicării inculpaților Năstase în lucrările din strada Cristian Tell, cu trimitere la starea de sănătate a lui Paul Opreș, nu a existat, în condițiile în care inculpații s-au implicat de la bun început în aceste lucrări, inclusiv în perioada în care problemele de sănătate invocate nu s-au manifestat.

Mai mult, așa cum a dovedit-o probatoriul cauzei, deși lucrările de renovare au început în anul 2002 (după luna ianuarie, când formal imobilul a fost dobândit de Paul Opreș), **implicarea S.C. Conimpuls SA în legătură cu acest imobil datează din toamna anului 2001 (prin punerea în funcțiune a instalației de încălzire), perioadă în care imobilul aparținea încă Tamarei Cernășov (și, implicit, familiei Năstase).**

Concluzionând, nu simpla implicare a familiei Năstase în lucrările de renovare a imobilului din strada Cristian Tell, ci maniera în care aceasta s-a făcut a condus la perceperea inculpaților Năstase ca fiind adevărații beneficiari ai lucrărilor executate, **cea ce pune în discuție realitatea operațiunii de vânzare-cumpărare a imobilului între Tamara Cernășov și Paul Opreș.**

- lucrările la imobilul din strada Cristian Tell au fost executate de societăți controlate de inculpata Jianu Irina Paula, aceleași care au fost implicate și la imobilul din strada Zambaccian aparținând familiei Năstase (în principal, SC Conimpuls SA), și nu au fost achitate.

Pronunțând soluția de achitare și pentru actele materiale legate de imobilul din strada Cristian Tell, instanța de fond a omis să analizeze contribuția inculpatei Jianu în demararea și desfășurarea lucrărilor, fiind vorba de aceeași persoană care a procurat foloase necuvenite familiei Năstase cu ocazia importurilor din China.

Instanța de fond a reținut că inculpata Jianu a acționat doar ca un garant al bonității beneficiarului Paul Opreș, deși chiar inculpata a declarat în fața instanței că „nu l-am cunoscut niciodată pe Paul Opreș” (fil. 274 verso, vol.6 ds.fond).

În aceste condiții, se pune firesc întrebarea: cum poate garanta cineva pentru bonitatea unei persoane pe care nu o cunoaște?

Probatoriul administrat în cauză, ignorat de instanța de fond, demonstrează în mod cert nu doar implicarea familiei Năstase în lucrările din strada Cristian Tell, ci și a inculpatei Jianu Irina, ea fiind cea care a decis ca aceste lucrări să fie executate de SC Conimpuls S.A. chiar în lipsa unui contract și a unei autorizații de construire. Mai mult, deși inculpata nu a recunoscut acest aspect, ea a făcut și o plată parțială în contul lucrărilor executate, solicitând ca aceasta să apară ca fiind făcută de Paul Opreș, persoană pe care inculpata nu a cunoscut-o vreodată.

De altfel, nu este de omis faptul că o **bună parte din materialele folosite la lucrarea din strada Cristian Tell au provenit din importurile din China, destinate familiei Năstase și în care inculpata Jianu a fost de asemenea implicată, prin suportarea unor cheltuieli de către o altă societate asupra căreia își exercita autoritatea, respectiv S.C. Vertcon S.A. (a se vedea anterior).**

Prin urmare, și în cazul inculpatei Jianu implicarea nu a fost doar de ordin nepatrimonial (deși fără dispoziția ei lucrarea din strada Cristian Tell nu ar fi fost executată de S.C. Conimpuls S.A), ci a implicat și resursele ei financiare, în condițiile în care acestea nu puteau proveni nici de la inculpații Năstase (care au negat explicit că ar fi făcut vreo plată în contul lucrării) și nici de la Paul Opreș (pe care inculpata Jianu nu l-a cunoscut).

Este cert astfel că inculpata Jianu a procurat foloase materiale (constând în lucrări neachitate și sume de bani avansate în nume propriu) beneficiarului construcției din strada Cristian Tell, fiind evident că acest lucru nu era posibil decât dacă acesta ar fi fost cunoscut de către inculpată

Or, câte vreme pe Paul Opreș, ca beneficiar „de jure” inculpata nu l-a văzut vreodată, în discuție nu mai rămân decât inculpații Năstase, ca beneficiari „de facto” ai foloaselor necuvenite menționate anterior.

Pe de altă parte, valoarea ridicată a acestor foloase (de ordinul miliardelor de lei vechi) conduce nu doar la concluzia că era vorba despre un beneficiar cunoscut, ci și la ideea că ele nu au avut un caracter gratuit, ci au urmărit o contraprestație din partea beneficiarului.

Or, o asemenea contraprestație nu putea proveni din partea lui Paul Opreș (persoană necunoscută inculpatei și cu care aceasta nu avea nici un fel de relație), ci doar din partea inculpatului Năstase (căreia Inculpata îi era subordonată și de care depindea menținerea statutului său, dat de funcția publică ocupată de inculpată).

Preocuparea de a ascunde adevăratul beneficiar al lucrărilor din Cristian Tell nu a avut drept scop doar ocultarea averii reale a prim-ministrului României, ci și disimularea foloaselor necuvenite de care acesta a beneficiat din partea inculpatei Jianu, reprezentate de contravaloarea lucrărilor efectuate.

Prin urmare, implicarea inculpatei Jianu în lucrările din strada Cristian Tell, coroborată cu valoarea foloaselor necuvenite prestate și cu împrejurarea că nu l-a cunoscut pe Paul Opreș, demonstrează că beneficiarul real al acestor lucrări a fost inculpatul Năstase Adrian.

Concluzionând, toate cele trei aspecte analizate anterior (folosirea la lucrări a unor bunuri provenite din China și plătite de familia Năstase; implicarea inculpaților Năstase și a apropiaților acestora în desfășurarea lucrărilor; implicarea inculpatei Jianu și suportarea de către aceasta a unei părți din cheltuieli, restul rămânând neachitate) reprezintă suficiente argumente care demonstrează că nu Paul Opreș, ci inculpații Năstase au fost beneficiarii reali ai acestor lucrări.

Simplită faptul că există un act autentic de vânzare-cumpărare, ca și împrejurarea că după moartea lui Paul Opreș imobilul a intrat în masa succesorală și a fost stăpânit de către moștenitorii acestuia, nu sunt suficiente pentru a proba adevărata stare de fapt.

În realitate, din perspectiva legii penale atât actul autentic, cât și împrejurarea (reală sau nu) a posesiei imobilului de către alte persoane decât inculpații Năstase creează doar o prezumție relativă (aparență) în legătură cu beneficiarul lucrărilor de renovare.

În acest context nu este de neglijat interesul propriu al moștenitorilor defunctului Paul Opreș de a susține că imobilul a aparținut cu adevărat acestuia, chiar dacă situația de fapt este alta, câtă vreme o asemenea conduită le-a adus un avantaj patrimonial (întrucât, în condițiile decesului susnumitului și a declanșării cercetărilor penale în legătură cu acest imobil, de conivență sau nu cu inculpații Năstase, au înțeles să profite de situația „de jure” creată de existența actului autentic și de lipsa de interes a acestora de a o contesta, dată fiind situată în care cei din urmă se aflau).

Or, așa cum s-a arătat, probatoriul cauzei a răsturnat această prezumție, **demonstrând ca starea de fapt nu s-a suprapus peste starea de drept**, iar beneficiarii reali ai foloaselor necuvenite au fost inculpații Năstase, iar nu Paul Opreș.

În ce privește persoana care a asigurat aceste foloase, ca și scopul pentru care ele au fost date, considerentele expuse anterior își găsesc deplină aplicabilitate și în situația imobilului din strada Cristian Tell, astfel încât ele nu vor fi reluate (a se vedea pct. II.1.1.d).”

Înscrisurile și depozițiile analizate mai sus de către instanța penală se află și la dosarul instanței civile (tipărite și scanate pe mediul optic depus împreună cu cererea de chemare în judecată).

Conform analizei expuse pe larg de instanța penală:

- La **10.09.2001 CERNĂȘOV Tamara** a dobândit Imobilul prin Contractul de vânzare autentificat cu Încheierea nr. 1109, emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu de la DUDAȘ Maria, TODAN Adriana și TODAN Ioan;
- La **29.01.2002 CERNĂȘOV Tamara** printr-un act simulat (nereal), și anume Contractul de vânzare autentificat cu Încheierea nr. 139, emisă de BNP Camilia Mîndra Gheorghiu, ar fi înstrăinat Imobilul lui **OPRIȘ Paul**;
- **În realitate Imobilul ar fi rămas în patrimoniul Tamarei CERNĂȘOV.**